

NASLOV—ADDRESS:
Glasilo K. S. K. Jednote
6117 St. Clair Avenue
Cleveland, Ohio.
Telephone: Henderson 3912

7ALI?
BOSTE PRIDOBILI V
SEDANJI KAMPANJI
SAJ ENEGA NOVEGA
CLANA ALI
CLANICO?

Kranjsko - Slovenska
Katoliška Jednota

je prva in najstarejša
slovenska bratska pod-
porna organizacija v
Ameriki

Posluje že 47. leto

GESLO KSKJ. JE:

"Vse za vero, dom in
narod!"

Entered as Second Class Matter December 12th, 1922, at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22nd, 1913.

NO. 24 — STEV. 24

CLEVELAND, O., 12. JUNIJA (JUNE), 1940

VOLUME XXVI. — LETO XXVI.

KSKJ. NARODNI OBRAMBNI PROGRAM

8. KAMPANJSKO POROČILO
ZA DOBO OD 21. MAJA DO 4. JUNIJA 1940

1. ZRAČNA DIVIZIJA	Društvo št.	Zavarovalnina
1	120	2,500
2	127	2,500
7	146	4,000
50	148	2,000
162	157	2,000
169	163	3,000
Skupaj		\$ 40,000

2. DIVIZIJA TANKOV	Društvo št.	Zavarovalnina
120	44	\$ 3,500
127	52	2,500
146	65	2,750
	72	5,500
	81	9,000
	93	1,000
Skupaj		\$ 3,500

3. DIVIZIJA VOJNEGA BRODOVJA	Društvo št.	Zavarovalnina
44	52	\$ 1,000
52	72	500
81	93	1,000
93	156	500
Skupaj		\$ 4,000

4. DIVIZIJA PODMORNIC	Društvo št.	Zavarovalnina
42	111	\$ 1,000
64	113	1,000
Skupaj		\$ 2,000

5. PROTIZRAČNA DIVIZIJA	Društvo št.	Zavarovalnina
219	165	\$ 500
Skupaj		\$ 500

6. TOPNIŠKA DIVIZIJA	Društvo št.	Zavarovalnina
160	173	\$ 500
Skupaj		\$ 500

7. MUNICIJSKA DIVIZIJA	Društvo št.	Zavarovalnina
85	105	\$ 2,000
105	147	500
147	225	1,000
Skupaj		\$ 4,000

8. DIVIZIJA PLINSKIH MASK	Društvo št.	Zavarovalnina
94	217	\$ 1,500
Skupaj		\$ 2,000

9. DIVIZIJA PLINSKIH MASK	Društvo št.	Zavarovalnina
94	217	\$ 1,500
Skupaj		\$ 2,000

10. DIVIZIJA PLINSKIH MASK	Društvo št.	Zavarovalnina
94	217	\$ 1,500
Skupaj		\$ 2,000

11. DIVIZIJA PLINSKIH MASK	Društvo št.	Zavarovalnina
94	217	\$ 1,500
Skupaj		\$ 2,000

12. DIVIZIJA PLINSKIH MASK	Društvo št.	Zavarovalnina
94	217	\$ 1,500
Skupaj		\$ 2,000

13. DIVIZIJA PLINSKIH MASK	Društvo št.	Zavarovalnina
94	217	\$ 1,500
Skupaj		\$ 2,000

14. DIVIZIJA PLINSKIH MASK	Društvo št.	Zavarovalnina
94	217	\$ 1,500
Skupaj		\$ 2,000

15. DIVIZIJA PLINSKIH MASK	Društvo št.	Zavarovalnina
94	217	\$ 1,500
Skupaj		\$ 2,000

16. DIVIZIJA PLINSKIH MASK	Društvo št.	Zavarovalnina
94	217	\$ 1,500
Skupaj		\$ 2,000

17. DIVIZIJA PLINSKIH MASK	Društvo št.	Zavarovalnina
94	217	\$ 1,500
Skupaj		\$ 2,000

18. DIVIZIJA PLINSKIH MASK	Društvo št.	Zavarovalnina
94	217	\$ 1,500
Skupaj		\$ 2,000

Italija napovedala vojno zaveznikom

MUSSOLINI OBLJUBUJE VARNOST JUGOSLAVIJI

Dolgo časa je čakala Italija na ugoden trenotek, da bi zopet zagrabil za orožje in stopila v vojno, in sicer tedaj, ko se bo zaveznikom (Franciji in Angliji) že bližal poraz.

Dne 10. junija okrog poldne je italijanski diktator Mussolini z balkona Venezijske palače v Rimu napovedal vojno zaveznikom. Govoril je ognjevito samo 15 minut tisočglavi množici ljudstva na trgu pred palačo in navduševal svoje črnostrajničke, ter vse italijansko ljudstvo, da naj gre v boj za varnost in bodočnost. "Mi hočemo raztrgati verige, ki nas tiščijo v Sredozemskem morju," je naglašal Mussolini. "Mi zahtevamo naše morje 'Mare Nostrum,' zato mora Anglija nam odstopiti Gibraltar. Čemu niso hoteli zavezniki sprejeti ponudb, katere jim je Nemčija svoječasnno ponudila? Zgodovina totalitarizma in fašizma je zdaj že v tretjič na površju, zato smo pripravljeni vdariti! Zdaj je napočil trenotek zato in tudi Italija bo s pomočjo Nemčije skušala narediti mir v Evropi; mi moramo trdno držati z našim zaveznikom—Nemčijo ali Hitlerjem. Italijansko ljudstvo hitro zgrabite orožje."

Govor Mussolinija je množica burno pozdravljala. Takoj zatem je bil angleškemu in francoskemu poslaniku v Rimu izročen potni list, nakar sta odpotovala domov.

Kakor znano, je Italija že svoječasnno zahtevala otok Sardinijo od Francije, otok Malto in gibraltarsko ožino od Anglije in pravico do suškega kanala ter več ozemlja v Severni-Afriki.

Italijanske čete vdrle v Francijo
Iz Berlina se poroča, da je več italijanskih divizij dne 10.

190 1,000
194 1,500
206 5,500
225 2,000
243 500
Skupaj \$ 26,000

8. divizija
Društvo št. Zavarovalnina
51 \$ 500
88 500
94 3,500
198 2,000
202 1,500
204 1,000
211 1,000
217 500
221 2,000
222 500
242 1,500
Skupaj \$ 14,500

NAJBOLJ AGILNA DRUŠTVA
Divizija Dr. št. Odstotek kvote
1 169 22.50%
2 56 28.57%
3 81 30 %
4 165 28 %
5 4 30 %
6 139 16.66%
7 206 55 %
8 94 70 %
Josip Zalar, glavni tajnik.

Italija prezirala mirovno posredovanje Roosevelta
Charlottesville, Va., 10. junija.—Povodoma graduacije študentov na tukajšnji univerzi je imel predsednik Roosevelt jako pomemben govor, v katerem je v obse risal sedanje žalostne razmere v Evropi vsled vojne. Ker je ravno na današnji dan tudi Italija stopila v vojno proti zaveznikom, je to priložnost, da Roosevelt porabi in ostro graja Mussolinija, ker ni hotel sprejeti njegove ponudbe že pred nekaj dnevi. Roosevelt je Italiji obljubil, da če ne stopi v vojno, bo on posredoval pri zaveznikih, da bo Italija od zaveznikov dobila vse, kar je želela, toda Mussolini na to ni niti odgovoril.

V svojem govoru je Roosevelt zelo pomiloval vse one manjše države, ki so je postale žrtve nemške brutalnosti in je zaenot obljubil materijelno pomoč zaveznikom. Zaeno pa svaril Ameriko, da naj se dobro varuje pred sovražnikom. Glede Italije je dalje povdarjal, da je jako grdo, ker je nastala bodala svojemu sosedu (Franciji) brez pravega vzroka.

Kakor prihajajo poročila iz Evrope, so zavezniki Rooseveltov govor z največjim veseljem in navdušenjem odobraval, samo Italija ga je z zasmehovanjem sprejela.

Kanada napovedala vojno stanje Italiji
Ottawa, Kanada, 10. junija.—Tako po napovedi vojne od strani Italije zaveznikom, je danes državna zbornica soglasno odobrila napoved vojne stanja med Italijo in Kanado. Kanadsko ljudstvo je silno razburjeno in jezno na Italijane. Neko italijansko tovorno ladjo v Quebecu, ki bi morala odpluti v pristanišče je dal kapitan prostovoljno zažgati in potopiti, samo da je ni oblast zasegla. Tako prihajajo tudi iz Južne Amerike poročila o velikih demonstracijah napram ondi živim Italijanom, ker je njih država brez vzroka stopila v vojno.

PARIZ V NEVARNOSTI
Pariz, 10. junija.—Ker se nemška armada, broječa pol drugi milijon vojakov, vedno

junija na večer že prekoračilo mejo in pri Rivieri, stopilo na francosko ozemlje. Več italijanskih bojnih ladij je pa tudi na potu čez morje do južnega francoskega pristanišča Marseilles. Italijanski armadi bo poveljeval bivši korporal Mussolini.

Balkanske države bodo varne pred Italijo
V svojem govoru je Mussolini naglašal, da se ni treba onim sosednim ali balkanskim državam nič bati pred Italijo, ki so bile dosedaj na dobrih nogah ali prijateljske z Italijo, to pomeni, da Italija ne bo napadla Jugoslavije, tako tudi ne Švice in Egipta. Izjema je pač Turčija, ker Turčija je prijateljica zaveznikov.

Lep uspeh nove maše v Barbertonu, O.
Ob najlepšem vremenu krasnega poletja se je vršila minulo nedeljo, 9. junija v cerkvi Presvetega Srca Jezusovega v Barbertonu, O., nova maša Rev. Mihaela Železnikarja, brata pomožnega tajnika naše Jednote, ki se je s svojo soprogo in sinotom tudi te nove maše udeležil. Cerkev je bila nabito polna domačinov in številnih izvanjskih gostov.

Popoldne se je vršil v dvorani društva Domovina banket v počast novomašniku z okrog 250 udeleženci, med temi je bilo tudi šest glavnih uradnikov in ena glavna uradnica naše Jednote.

O poteku nove maše in programu tega banketa poročamo bolj obširno v prihodnji izdaji; tako bomo tudi priobčili sliko slavnosti te nove maše.

GLASBENI IN PEVSKI FESTIVAL V CLEVELANDU
Cleveland, O.—Prihodnji petek zvečer, dne 14. junija se vrši pod pokroviteljstvom clevelandskega dnevnika "Plain Dealer" v mestnem stadionu velik pevski in glasbeni festival, kjer bo nastopilo na stotine pevcev v zborih, kvartetih, duetih in v samospelih; poleg tega bodo nastopile tudi številne godbe iz mesta in drugih krajev države; vseh pevcev in godbenikov bo 3,700! Med temi bo nastopila tudi godba društva sv. Jožefa, št. 169 KSKJ iz Collinwooda, kar si moramo šteti v ponos osobito člani naše Jednote. Prijatelji petja in godbe so prijazno vabljeni. Čisti prebitek tega festivala se bo vporabilo za štipendije ali prosto šolnino nadarjenih pevcev in godbenikov.

PIKNIK PEVSKEGA DRUŠTVA "PREŠEREN"
Pueblo, Colo.—Kakor vsako leto, priredi tudi letos naše pevsko društvo "Prešeren" izlet s piknikom na nedeljo, 16. junija na svojem lepem lastnem prostoru ali domu v Ryë, Colo.

Naš "Prešeren," ki goji že leta in leta slovensko petje, bo tudi ta dan nastopil in razveseljeval prijatelje naše mile slovenske pesmi. Naravno, da bo za cenjene goste vsestransko z raznimi okrepčili preskrbljeno; zaradi tega prav prijazno vabimo cenjeno občinstvo iz mesta in bližnjih okolice, da nas na tem pikniku obišče.

S pevskim pozdravom,
John Germ.

bolj in bolj pomika proti Parizu in je samo še 35 milj do cilja, se je začelo prebivalstvo Pariza seliti na deželo v južne kraje, tako se je tudi francoska vlada preselila v mesto Vichy. Francija je sedaj obkoljena od sovražnika od obeh strani in bi bil le sam čudež, če bi se zamožla rešiti.

Po porazu Francije nameravajo Nemci vdariti še v Anglijo.

IZ GLAVNEGA URADA K. S. K. JEDNOTE

APEL NA PRIZADETA DRUŠTVA

Drugi mesec kampanje je zaključen. Izkaz skupne zavarovalnine znaša \$224,750.00. Društvom, ki so to zavarovalnino vpisale, čast in priznanje!

Dvestotirindvajset tisoč nove zavarovalnine je že lepa vsota, ni pa tako velika, kot smo jo v tem času pričakovali.

Vsota zavarovalnine bi morala biti veliko večja kakor je, in bi gotovo tudi bila, če bi se vsa krajevna društva za kampanjo zanimala.

Komaj dobra polovica društev je bilo do sedaj agilnih in delavnih; druga polovica pa ni v tej kampanji še prav nič storila. Če bi bila tudi ta društva na delu, bi se danes lahko ponasali z najmanj \$400,000.00 nove zavarovalnine.

Kampanja je razpisana z namenom, da se vpiše kolikor največ mogoče nove zavarovalnine. Dalje je kampanja razpisana za VSA društva, ne pa samo za nekatera. Vsakega posameznega člana(ice) dolžnost je, da gre na delu in pridno za Jednoto agitira in pridobiva novo članstvo.

Kampanja bo imela pravi uspeh le tedaj, če bomo VSI pridni in delavni. Zato ponovno apeliramo na članstvo vseh onih društev, ki so do sedaj samo mirno počivala, da se poda na agitacijsko delo.

Bratje in sestre! Kar ste v prvih dveh mesecih kampanje zamudili, popravite in nadomestite to tekom tega in prihodnjega meseca. Izgovor, da je to nemogoče, ne drži. Vem in prepričan sem, da se to da napraviti, samo nekoliko dobre volje je treba. Kjer je pravo zanimanje in dobra, resna volja, se da vse napraviti. Pričnite z delom, in kmalu boste spoznali, da je res!

Zelee največjega uspeha, ostajam s sobratiskim pozdravom,
Josip Zalar, glavni tajnik.

Važna postava pred kongresom

Washington, D. C.—Odvetnik R. H. Jamison iz Clevelanda, O., ki je prideljen kot civilni pribočnik vojnemu tajniku H. L. Woodringu poroča, da bo kongresna zbornica skoraj gotovo odobrila zakon glede splošne konskripcije vseh oseb obeh spolov od 18. do 65 let.

To se bo izvršilo v svrhu večje varnosti in obrambe naše dežele, kajti v Evropi nastajajo že bolj grozne razmere kakor so bile tekom minule svetovne vojne.

V tem slučaju bodo v domovinsko službo vpoklicane vse sposobne osebe v gori navedeni starosti; vsakdo bo imel odmerjeno kako posebno delo ali službo, če bi prišlo do vojne v naši deželi. Vojaško vezbanje bodo imeli v oskrbi podčastniki in častniki minule svetovne vojne. Seveda, pri tem se ne sme misliti, da bodo vse take osebe poklicane v vojaško službo, da bi morale nastopiti na bojni fronti, pač pa sprva samo mladeniči od 21 do 23 let stari.

Če se Hitlerju posreči, da zmaga na celi črti, kar lahko doseže morda že tekoči mesec, potem bo skoro vse zemlje Evrope predrugačen, to bi tudi na splošne razmere ter gospodarsko življenje naše Amerike vplivalo. Hitler ima že danes polovico Evrope pod svojim palčcem, njegovi podložniki morajo tako plesati, kakor jim on žvižga, če ne, sledi zapor v kakem koncentracijskem taborišču, za kak hujši prestop pa —obglavljenje.

Če si Hitler pridobi večino Evrope, bo potem stegnil svoje roke še proti Južni Ameriki, ako že ne drugače, pa saj v ekonomskem oziru; tako bo tudi ondi hitlerizem obvladoval.

Kako bo pa potem z našimi združenimi državami glede svetovne ekonomije? Ali bomo mo-
(Dalje na 6 strani)

Slovenski umetnik Perušek umrl

Cleveland, O.—Minuli petek, dne 7. junija opoldne, je umrl splošno poznan slovenski umetnik, Gregory Harvey Perušek, star 52 let, stanujoč v Slovenskem narodnem domu na 6411 St. Clair Ave. Zadela ga je srčna kap v Arts and Crafts poslopiju, kjer je bil glavni ravnatelj vseh umetniških del Cuyahoga okraja. Po svojih umetniških delih je bil širok znan, kakor tudi izborni učitelj mladine, ki se je učila slikarske umetnosti. Pod njegovim vodstvom je bila ustanovljena Jugoslovanska šola moderne umetnosti v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave., kjer je bilo že več razstav njegovih del kakor tudi del njegovih učencev. Več let je živel v Chicagu, kjer je v raznih umetniških galerijah in muzejih razstavil svoje slike, za katere je prejel več nagrad.

Tukaj zapušča pokojni umetnik žalujočo soprogo May, hčerko Marian in troje sester: Marijo, omoženo Perušek; Katarino, omoženo Mlakar; Heleno, omoženo Petač in več sorodnikov. Rojen je bil v vasi Jelovce, župnija Sodražica na Dolenjskem, kjer zapušča sestro Angelo, omoženo Košir, in več sorodnikov. V Ameriki je bil 34 let.

Da se izkaže pokojniku v ime naroda zadnjo čast, je njegovo truplo ležalo od sobote do ponedeljka popoldne do pogreba v avditoriju Slovenskega narodnega doma na 6417 St. Clair Ave., obdano s številnimi vencmi.

V nedeljo dopoldne so našemu pokojnemu umetniku združeni mladinski pevski zbori pod vodstvom Mr. Louis Semeta zapeli par žalostink, popoldne je to čast izvršil pevski zbor Slovena, zvečer pa zbor Zarja.

Bodi mu ohranjen blag spomin, preostalih pa naše so-
žalje.

DROŠTVENA NAZNAJLA

Društvo sv. Jožefa, št. 2,
Joliet, Ill.

Članstvu se naznanja, da bo naše društvo imelo 28. julija svoj piknik v novem farnem parku cerkve sv. Jožefa in ne v Rivals parku, kakor je bilo že prej poročano.

Rev. M. J. Butala, župnik naše farske oznanili v cerkvi, da bo 23. junija t. l. blagoslovitev nove dvorane v tem novem parku.

V nedeljo, 30. junija bo pa Slovenski dan v tem novem parku, kar kar 14 društev skupaj deluje za ta veliki piknik, in dve lepoticici so v kontestu: Miss Mary Russ in Miss Dorothy Suhadole; katera bo zmaga, bomo videli na dan 30. junija; obema pa želimo veliko uspeha.

Naše društvo je darovalo na zadnji seji tema dvema kontestinjama vsaki \$2.50.

V nedeljo, dne 14. julija bo pa začetek v tem novem parku (Carnival) za cerkev sv. Jožefa in se bo nadaljeval vsak dan, zaključil se bo pa dne 21. julija. O tem bo še več poročano pozneje, kdo bo vse v kontestu.

Naše društvo je tudi vzelo naznanje izlet in plesno veselico društva sv. Alojzija, št. 179 KSKJ, katero bodo priredili 22. junija v Keglove mrtu v Willow Springs, Ill. Začetek ob 4. uri popoldne. Kateri se hočejo udeležiti te veselice, lahko dobi tiket pri tajniku našega društva, tiket stane 35 centov.

Predno zaključim, želim prav vsem, ki bodo priredili te lepe prireditve, veliko uspeha.

Louis Martincich, tajnik.

Društvo Vitezi sv. Mihalja, broj 61, Youngstown, O.

Poziv na sjednicio.—Opomena
Poziva se vse naše članstvo na dojdouca redovitu sjednicio, koja će se obdržavati na 16. juna točno u dva sata posle podne u određenim prostorijama. Pošto je ovo vrlo važna sjednica, na koju je dužan svaki član i članica da je prisutan bez kakove isprike. Pred nama je jedno pitanje za dobrobit naše blagajne; isto će se govoriti o našem pikniku, kojeg smo nakali imati na 14. jula; i druge točke se moraju rešiti, koje su zaostale od prošlih sjednica.

Još mi je napomenuti članstvo, koje je zaostalo sa svojimi mjesečnim uplatima, da to gledaju pa po mogućnosti podmiru na ovoj sjednici, da se lakše koncem juna mogu društvene knjige lepo zaključiti.

Još jednom molim sve članstvo, da ne zaboravite na sjednicu doći!

Uz bratski pozdrav i do viđenja na sjednici!

Imbro Mavracich, tajnik.

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 90, South Omaha, Neb.

Vabilo na sejo

Vse člane in članice našega društva se prosi, da pridejo na sejo dne 17. junija točno ob 7:30 zvečer. Osobito so prošeni mladi člani in članice, da bi prišli na to sejo, ker imamo neko važno zadevo v razpravi za dobrobit društva, zato je bil odobor rad videl, da bi prišli kolikor mogoče vsi.

Znano je vam gotovo, da se vrši sedaj pri naši Jednoti velika kampanja mladinskega oddelka, saj o tem lahko berete v Glasilu vsak teden; zato bi vas prosil, da ako bi vam bilo mogoče, da bi vsaj nekaj novih članov za mladinski oddelk pridobili, kajti kaj ta oddelk je glavna podlaga za bodočnost društva in Jednote.

S pozdravom,

Frank Kompare, tajnik.

Društvo sv. Valentina, broj 145, Beaver Falls, Pa.

Zahvala

Članstvo našeg društva ovi-

me se javno želi zahvaliti našim glavnim odbornicima, to jest drugom glavnom podpredsjedniku bratu Mattu Pavlakoviću kao i drugom glavnom nadzornom odborniku Franku Lokaru, koji su nas posjetili na našoj prošloj zabavi, koja se je održavala na 25. maja.

Ne mogu mimo ići da ne bi spomenuo i gosp. Železnjaka i njegovo supruge, kao i supruge brata F. Lokara, koji su nam također uzveličali našu zabavu. Zabava je bila dobro posjećena a najviše naše mladeži, pa su zato naši glavni odbornici već više napomenuti i posvetili svoj govor našem mladom naraštaju. Prvi je govorio naš drugi glavni podpredsjednik Matt Pavlaković, koji je govorio biranim rečima i opisao u kratko našu podpornu organizaciju K. S. K. Jednotu, i kakovo korist mi članovi imademo od naše organizacije.

Zatim se je obratio na našu Jubiorno kampanju, koja je otvorena 2. aprila ove godine za naš pomladak i točako je našoj mladeži kao i starijima kakova je razlika između Insurance kompanije i naše bratske podpore organizacije i pozvao je, koliko našu mladež toliko i roditelje, da upisuju svoju decu u našu podpornu organizaciju K. S. K. Jednotu. Na svršetku svoga govora napomenu je da naša organizacija ne samo da je podporna, nego i katolička, u kojoj da je mjesto svakom dobrom katoliku. Govor brata M. Pavlakovića bio je popraćen sa velikim odobravanjem.

Drugi i glavni govornik bio je glavni nadzorni odbornik Frank Lokar, koji je govorio u Slovenskom i engleskom jeziku. On je napomenuo, da se naša organizacija proteže od New Yorka pa tamo daleko do gorovite Colorade i Californije.

Takodjer je napomenuo da ne bi smelo biti niti jednog Slovenca i Hrvata a da ni je u našim podpornim organizacijama. Ali na žalost da imademo još pretežni dio našeg naroda izvan naših dičnih organizacija.

Brat Lokar takodjer obratio se sa nekoliko reči i na današnje crne dane i krvoproljeće koje vlada danas u Evropi. A ostali svoj govor posvetio je u opće našoj organizaciji i našem narodu. Govorio je takodjer i o našoj Jubiornoj kampanji za naš pomladak. Govor brata Lokara bio je burno pozdravljen po mnoštvo prisutnog naroda.

Na zabavi bilo je mnoštvo naroda, koji nisu članovi našeg društva, ali su velikim veseljem su se radi upoznali sa našim glavnim odbornicima.

Govor brata Matta Pavlakovića i brata Franka Lokara izgleda da nam je mnogo pomogao u današnjoj našoj kampanji za naš pomladak.

Ove godine navršuje se 30. ljetnica obstanaka našeg društva. Nadamo se, da čedu nas na našoj proslavi kada ćemo slaviti 30. ljetnicu i opet posjetiti naša braća glavni odbornici brat Matt Pavlaković i brat

SVOJI K SVOJIM

Lepo gesto je to: svoji k svojim. In če je kje na mestu, je to pri naši Jednoti, ki jasneja čela pove vsemu svetu, da je katoliška. Če smo katoličani, bodimo tudi pri katoliških organizacijah. S tem smo udje ene najmočnejše organizacije na svetu, katoliške Cerkve, obenem pa člani močne, zdrave in solidne podpore organizacije, kjer smo zavarovani za razne slučaje, katerim smo podvrženi kot zemljani. Na aglacijo torej za novo članstvo: Svoji k svojim!

Frank Lokar pa i drugi naši glavni uredniki.

Oni su se toliko dopali ovdajšnjem našem narodu. Ovimе naša bude isrečena po podpisanim u ime našeg članstva najljepša hvala našim glavnim odbornicima, kao i ostalim gostima, koji su nas posjetili na našoj prošloj zabavi.

Sa bratskim pozdravom, Peter Skacan, predjednik; Peter Staresinich, tajnik.

Društvo Marije Pomagaj, št. 190, Denver, Colo.

Vabilo na piknik

Naznanja se vsem našim članicam, da bomo priredile piknik dne 16. junija na prostoru Mrs. Janezich v Retreat parku; mislim, da ta park je vsem okoli znan; zato je vabim v prvi vrsti vsa naša lokalna slovenska in hrvatska društva, da nas obiščejo in nam pripomorejo do večjega uspeha. Vabimo pa tudi vse naše Slovence iz bližnjih naselbin kakor Frederick, Lafayette in drugod. V ta namen pripravljen odbor se trudi, da bo izletniški prostor lepo urejen, seveda raznih okrepčil bo pa tudi dosti za mlade in stare in godba za ples. Pridite, saj pri večji udeležbi je tudi več zabave in dobrega razpoloženja; vse to pa pomaga tudi društveni blagajni. Vašo naklonjenost hočemo vam tudi me izkazati v enakih slučajih. Zato je zapomnite si prihodnja nedelja, 16. junija je dan našega društva, kamor pričakujemo velike udeležbe. Na veselo svidenje. S pozdravom,

Amelia Cec, tajnica.

Društvo Kraljica Majnika, št. 194, Strabane, Pa.

Poročilo o naši slavnosti in zabavi

Tem potom se v imenu društva prav lepo zahvaljujem vsem, ki so nam pripomogli do tako lepega uspeha ob priliki 15. ljetnice društva dne 2. junija v Drenikovem parku in s sodelovali na programu namreč: Pevci, mladinski oddelek društva, pevsko društvo "Ilirija", Ludvikove sestre, Louis Zaccone in Mildred Tomsic.

Deklamirali so: Jennie Tomasic, Richard Batista, Edward Kocian in Gilbert Yurus je pa v slovaškem jeziku pozdravil navzoče, ker imamo pri našem društvu tudi več članov in članic slovaške narodnosti.

Na harmoniko sta igrala Pauline Zupce iz Niles, O. in Raymond Hostinsky iz Strabane, Pa.

Govorniki so bili: Rev. Edward J. Istočin, župnik cerkve sv. Patrika v Canonsburg, Pa. Ta je povdarjal o veliki važnosti katoliških društev, kjer se nudi članstvu tudi duševna pomoč. — Miss Mary Polutnik, glavna nadzornica KSKJ je na kratko povedala, kako jo veseli, ko vidi delo in napredek pri našem društvu; zaeno je navduševala članstvo, da naj še v bodoče tako dela.

Glavni nadzornik KSKJ brat Frank Lokar je govoril mladini; v obče je pojasnjeval, kako potrebna nam je KSKJ in zakaj bi moral vsak katoličan slovenske narodnosti biti njen član.

Dalje so še na kratko govorili: brat Math Pavlakovich, drugi podpredsednik KSKJ, brat Anton Hochevar, predsednik društva sv. Barbare, št. 23 KSKJ v Bridgeport, O. in brat John Bevec, predsednik društva sv. Jeronima, št. 153 KSKJ v naselbini.

Torej lepa hvala vsem tem, tako tudi vrlim članom našega sobratškega društva sv. Jeronima, ki so nam tako pridno pomagali. Hvala vsem društvom in posameznikom, ki so dali svoje oglase v naši Spominski knjigi in ki so nam poslali pozdrave ter čestitke. Hvala vsem podpornim in kulturnim društvom v naselbini in drugod, ki so nas posetili v tako

velikem številu.

S pozdravom za odbor;

Frances Mohorich, tajnica.

Društvo sv. Antona, št. 216, McKees Rocks, Pa.

Vabilo na sejo

S tem prijazno vabim vse članstvo našega društva na prihodnjo sejo, vršajo se v nedeljo, 16. junija ob dveh popoldne v hrvatski dvorani. Na tej seji se moramo domeniti glede našega piknika, ki se vrši na nedeljo, 30. junija na Jurkovičevi farmi na Speer Plow.

Ze danes prijazno vabimo na ta piknik v prvi vrsti vse naše članstvo, tako tudi vse naše prijatelje in Jednotarje v okolici Pittsburgha, kjer se bodo lahko dobro zabavali.

S pozdravom,

Mary Krulac, tajnica.

DOPISI

JOLIETSKJE NOVICE

Joliet, Ill.—Da bodo rojaki po drugih krajih znali, kako se giblamo v našem slovenskem Rimu, sem se namenil zopet nekaj naših novic napisati v Glasilo. Dne 19. in 21. maja je naš cerkveni pevski zbor predstavil zanimivo šaljivo igr "Micki je treba moža," ki je bila vseskozi prav mojstrsko vpriporjena. Resnega, skopega Matevža je dobro pogodil John Vidmar, njegovo hčer Micko je prav naravno igrala Dorothy Zlogar, zvitega Janeza je pa Tone Rozman prav imenitno izvršil; podala sta oba naravno sliko, kaj se vsega poslužijo zaljubljeni, da dosežejo svoj namen. Skrbno Urško je igrala Annie Fandek-Verbič, ki je zopet pokazala, da je izborna igralka in se kar uživi v svoje vloge.

Težko vlogo Reple, vaše klepetulje bi pa gotovo nobena bolj ne rešila kot je to izvršila naša znana Genevieve Lavrich. Poznamo Genevieve, da je prvovrstna igralka, ali da se zna prav po "rajbenško" odrezati, pa še nismo znali. Vse njeno govorjenje in obnašanje je nudilo gledalcem pravo vaško klepetuljo, da smo se ji morali od srca smejati ter občudovati njeno zmoglost na dramatičnem polju.

Ko je nastopila Catherine Flajnik kot Nacla in z njo njen sin Nacek, ki ga je prav povoljno predstavljaj Albert Skul, sta pa celo dvorano spravila v tolik smeh, da se dolgo ni mogla pomiriti. Tedaj sem dal prav tistemu dopisniku, ki je pred igrjo pisal, da si naj vsak dober pas preskrbi, ko bo šel to igrjo gledat. Res, prav dobro sta znala igrati svoje šaljive vloge. Albert Skula smo videli prvič v slovenski vlogi, pokazal je, da je mojster na odrju tudi v slovenskem jeziku. Janezovga zaupnega moža je tudi dobro izvršil Rudolph Prus v vlogi Korena, ki je končno s pomočjo Urše in Reple rešil Micko in Janeza iz hude zagate, da se je užaljen oče Matevž udal in privolil v močite Mickeye.

Jako lep je bil prizor ob koncu igrje, ko so člani in članice pevskega zbora nastopili kot tovarši in tovaršice z godcem, čestitali Janezu in Micki ter jima kot ženinu in nevesti jako lepo pesem zapeli, ki jo je to ta namen pripravil sam Tone Rozman. Vseskozi je bila igrja zanimiva in polna zdravega humora, da lahko rečem, da toliko smeha in vselega razpoloženja še ni bilo v naši dvorani. Vsa čast vam, ki ste nam vpriporili to lepo slovensko igrjo; nas starejše še posebno veseli, ko smo slišali vas tu rojene Slovence tako pravilno govoriti naš domaći jezik in ste pokazali, da ste vrlji sinovi in hčere slovenskega naroda. Upamo, da nas boste še razveselili s kakim slovensko igrjo. Vse priznanje in zahvalo moramo izreči našemu vrlimu pomožnemu župniku Rev. G. Kuzma, ki je

igrance izvečal in igrjo vodil, ter oder opremil, da je izgledal prav kot strokrajaka hiše, glasi se v kateri s zapečkom nam je obudila spomine na naša mlada leta; za tu rojene mlade Slovence je bila pa velika zanimivost; ravno tako so gotovo tudi zanimali naše mlade običaji v stari domovini, ki so se med igrjo pokazali. Zato so naše slovenske igrje povzete iz življenja naroda velikega pomena za tukaj rojene Slovence, ker v njih vidijo živo sliko, kako življenje so imeli njih stariši.

Zahvalo moramo izreči tudi našemu organistu Tonetu Rozmanu. Kot sem čul, se je on prvi zavzel in deloval na to, da se je ta lepa igrja vpriporila tudi v Jolietu. V splošnem smo farani vam vsem igralcem in vsem, ki so sodelovali pri tej predstavi iz vsega srca hvaležni in smo ponosni na vas. Naj živi lepa narodna zavest vedno med vami, pevskemu zboru pa iskrene čestitke.

V nedeljo, dne 26. maja je dekliška Marijina družba praznovala svoj 40-letni jubilej obstanaka. Lepa slovesnost se je pričela zjutraj ob osmi uri, ko so se zbrale bišve in sedanje članice skupaj ter vsa cerkvena društva, ki so jubilarinje s šolsko godbo na čelu v lepi povorki spremila v cerkev, kjer se je vršila slovesna sv. maša z leviti; med sv. mašo so vse članice prejele sv. obhajilo in se zahvale Bogu in Mariji, njih patroni za sprejete milosti skozi 40 let.

Popoldne se je pa vršil v farni dvorani slavnostni banket s jako peštrim programom. Posebno zanimiva je bila predstavazgodovina Marijine Družbe od začetka do današnjega časa. Ganljiv je bil prizor prve seje, kako sta nepozabna Father Šuštaršič in sestra Ferdinandina pripočela tedanjim dekletom koristi Marijine Družbe in kako vneto sta isto ustanovila, ter potem skrbela za napredek zlasti sestra Ferdinandina je njeno gorečnostjo za blagor faranov dolgo let vodila Marijino Družbo in bila dekletom duhovna prava mati, ki je vedno skrbela, da so ostale zveste svoji nebeski Materi. Vsa zgodovina družbe je pričala, da je Marijina Družba pri cerkvi sv. Jožefa bila v resnici velik blagoslov za našo faro, vedno v veliko pomoč cerkvi in v spodbudo k lepemu verskemu življenju med dekleti.

Pri prireditvi je bilo navzočih poleg domačih častitih gospodov duhovnikov tudi več drugih, med njimi tudi sam predstojnik Marijinih Družb, ki se je jako laskavo izrazil o delovanju slovenskih deklet v Marijini Družbi, ter njim čestital k lepemu uspehu ob 40-letnem jubileju. Jako ganljiv govor je imel prečastiti gospod Rev. Venceslav Solar, ki je orisal življenje blagopokojne sestre Ferdinandine in njene neprecenljive zasluge za Marijino Družbo in sploh za faro sv. Jožefa. V lepih besedah je čestital družbi, da je ostala vedno zvesta načelom, ki jih je začrtala nepozabna sestra Ferdinandina ter priporočal, da naj še nadalje delujejo za napredek Marijine Družbe.

Ves program je bil jako zanimiv in čestitamo vrlim dekletom te družbe, da so se potrudile prirediti tako lepo slavnost, ki bo ostala vsem navzočim trajno v spominu. Bog živi Marijino Družbo fare sv. Jožefa, da bi še mnogo jubilejev praznovala!

Vsled važnega vzroka se bo vršilo skupno sv. obhajilo in redna seja moškega društva Najsvetejšega Imena v nedeljo, 16. junija pri osmi sv. maši kakor je bilo oznanjeno v cerkvi. Prav vljudno ste vabljeni, da pridete vsi ob pravem času na določen prostor, da skupno odkorakamo v cerkev. Ob tej priliki bo zopet slovesen sprejem

novih članov; pripeljte seboj vaše prijatelje kot nove člane; sedaj šteje moško društvo Najsvetejšega Imena okoli 200 članov; kako lepo je bilo videti pri zadnjem skupnem sv. obhajilu meseca marca, ko je ta armada mož skupno nastopila. Častno smo nastopili tedaj, še bolj častno pa bo za nas moše in za faro sv. Jožefa, če naše članstvo podvojimo in to se v naši fari lahko doseže; naši možje so dobri farani, treba jim je le pojasniti, kaj je društvo Najsvetejšega Imena in kako velike važnosti je zanje, da pristopijo pod zastavo Kristusova.

Zato, možje farani, kateri še niste člani društva Najsvetejšega Imena, pridite v nedeljo, 16. junija in pristopite v naše vrste, da bomo skupno dali čast Najsvetejšemu Imenu, ki je v dandanašnjih časih tako zasramovano po raznih delih sveta. Ko bi bili možje in fantje po celem svetu pod zastavo Kristusa in če bi njega pripoznali za voditelja, bi ne bilo grozot in razdejanja Evrope po trinogu Hitlerju. Jasen dokaz, kam lahko zabrede svet, ko zapusti Boga. Zato naj nas ti žalostni svetovni dogodki bodre, da se združimo in oklenemo našega edino pravega voditelja, ki je dal nauk bratoljubja; le po tem nauku zamorejo države v pravem miru živeti in se ljudstva pravično vladati, to priča tisočletna zgodovina, to priča naša svobodna nova domovina Amerika, kjer smo vsi narodi enaki, zakaj? Zato, ker se vpošteva nauk Izveličarja, ki je rekel, da smo vsi otroci nebeskega Očeta in je dal zapoved, da naj se ljubimo med seboj.

Pozdrav!

Michael Hochevar.

Pok. Pirčevemu očetu in materi v spomin

Joliet, Ill.—Dne 29. maja, 1940 je v bolnišnici sv. Jožefa umrl splošno znani in spoštovan rojak-pijonir Jernej (Jerry) Pirc. Pred 71 leti je bil rojen v Ajdovcu pri Žužemberku na Dolenjskem. Še mlad je šel od doma po svetu, ter začel služiti svoj kruh s težkim delom po premogokopih, najprej v Trbovljah in Hrastniku, potem pa na Ogrskem. Tam se je tudi oženil z vrlo štajersko Slovenko Marijo Bizjak.

Leta 1907 sta se pa preselila v obljubljeno deželo—Ameriko in si zbrala lepo slovensko naselbino Joliet, Ill., za svoj bodoči dom, kjer sta tudi živela ves čas do njih preselitve v večnost. Pokojni Jerry je bil priden marljiv delavec, dolgo vrto let je delal v tukajšnji tovarni American Steel & Wire Co., za kar je zadnja leta dobival primerno penzijo.

Pokojnik je bil vedno trdna slovenska korenina, dober član društva sv. Jožefa, št. 2 KSKJ, društva sv. Družine in društva Najsvetejšega Imena. Lepo, mirno sta prijazna Pirčeva živela na stara leta v svojem domu, pa prišel je usodni dan 18. januarja, 1940, ko je kruta smrt nepričakovano storila konec njih mirnemu zemeljskemu življenju, ko je pobrala blago

NIČ LAŽJEGA

Gl. urad naše jednote je razpisal ogromno kampanjo za novo članstvo. Kampanja je bila uradno odprta 2. aprila in bo trajala do konca leta. Prav nobenega truda bi ne bilo v kampanji in vendar lahko podvojimo število sedanjega članstva. Kako? Vsak član in članica naj pridobi vsaj enega novega člana v odrasli ali mladinski oddelki! Kaj ne, to ni prav nič težko. Torej vsak enega novega ali novo in storili bomo svojo dolžnost 100%, pa prav z lahkoto.

Pirčevu mater. Ta nenadna ločitve od ljubljene soproge mu je prizadela udarec, da ga ni mogel preboleti. Vsled žalosti je začel hirati, nakej je obolel na težki bolezni, da ni bilo pomoči za njega in tako je po štirih mesecih tudi on zapustil ta svet in odšel k svoji ljubljeni ženi, ter sta zopet skupaj tam, kjer ne bo več ločitve.

Pogreb se je vršil dne 31. maja s slovesno sv. mašo zadušnico z leviti v cerkvi sv. Jožefa, od tam pa na farno pokopališče. Pogreba se je udeležil edini sodrnik pokojnega, pastork Bizjak Marko iz države Iowa. Poleg njega so pa spremili k zadnjemu počitku nepozabnega pokojnika društveni člani in mnogoštevilni prijatelji in farani; saj je vendar vsa naselbina in okolica poznala in spoštovala Pirčevega očeta in mater, pri njih je bila vedno prava slovenska gostoljubnost doma; mnogo veselih uric smo prijatelji pri njima preživeli. Prijazna je bila vedno Pirčeva hišica na vogalu Summit in Moran St., v letnem času vsa v cvetlih in v lepim vrtnu. Sedaj pa žalostno sameva in oznanja posledice smrti ter minljivost tega sveta. Na lepem prostoru na pokopališču sv. Jožefa počiva sedaj naša nepozabna prijateljica, ki nam ostaneta v trajnem in blagem spominu, kakor tudi celi fari sv. Jožefa, kajti bila sta oba vneta farana, zvesta katoličana in podpiralca cerkve sv. Jožefa do svoje smrti.

Draga, nezabna prijateljca! Počivajta v miru med ostalimi pionirji slovenske naselbine v Jolietu. Naj Vama Vsemogočni povrne z večnim veseljem kot plačilo za dobra dela, ki sta jih tako rada vršila za čast božjo, v blagor svojega bližnjega in za faro sv. Jožefa. Med nami ne bosta pozabljena tudi odstran groba—v molitvah se Vaju bomo vedno spominjali. Vidva pa prosita za nas pri Bogu, da se bomo enkrat zopet skupaj sešli in skupno večno veselje uživali.

V trajen spomin Vama je napisal te skromne vrstice Vajun zvesti prijatelj,

Michael Hochevar.

PRIPOROČILO

Lorain, O.—Gotovo je že večini Slovencev znano, da se mulijo po slovenskih naselbinah častite sestre reda sv. Franciške iz Lemonta, Ill., in pobirajo darove za njih novi samostan, katerega so že pričele zidati in kjer bo tudi dom ali zavetišče za naše stare in onemogle rojake in rojakinje.

Kako plemenito in velepomembno delo so te sestre podvzele, tega ne bom opisovala. Kdor bere mesečnik "Ave Maria," je lahko o vsem poučen in tudi v drugih listih se je o tem že pisalo. Hočem le opozoriti cenjene rojake, da se bodo te sestre v kratkem ustavile tudi v Lorainu, kjer bodo obiskale naše slovenske družine. Pri tej priliki si vas dovoljujem prositi in upam, da bi jih povsod vsaj vljudno sprejeli in jim darovali vsak vsaj po svoji moči. Prav gotovo bo vsak dar ljubi Boga povrnil z obrestmi, če ne tu, pa na onem svetu.

Marsikaj se daruje za razne tuje angleške (ameriške) potrebe in za nepotrebne stvari, zakaj ne bi pred vsem podpirali svoje lastne slovenske stvari?

Kako težavno in hudo je trkato na vrata od hiše do hiše, že lahko vsak ve iz lastne skušnje, ko je za kako stvar kaj kolektal. Kakor so se že druge slovenske naselbine v tej zadevi častno izkazale, pojdemo čestitim sestram tudi mi loraini Slovenci na roke, če že ne drugače, vsaj zaradi domače vljudnosti. S pozdravom,

Justina Paul.

AGITIRAJTE ZA MLADINSKI ODDELEK!

K 50-LETNICI DRUŠTVA SV. JOZEFA, ŠT. 2, JOLIET, ILL.

IZČRPKI IZ STARIH DRUŠTVENIH ZAPISNIKOV (Piše LOUIS MARTINCICH, tajnik društva)

Seja 1. januarja, 1899

Potrjeno, da bo društvo kupilo en "desk," ali pisalno mizo, kjer bo imel naš tajnik lahko knjige shranjene. Cena tega "deska" naj bo od \$10 do \$20.

Seja 5. marca, 1899

Sklenjeno, da bomo šli k spovedi in k sv. obhajilu dne 19. marca, na praznik našega društvenega in cerkvenega patrona sv. Jožefa in da bo društvo plačalo eno peto sv. mašo. Ob osmih zjutraj pridemo vsi v cerkev.

Seja 3. decembra, 1899

Novoizvoljeni odbor za leto 1900: Anton Golobich, predsednik; John Jerman, tajnik; Stefan Kukar, blagajnik. Soglasno potrjeno, da bo naše društvo kupilo charter pri K. S. K. Jednoti; isti bo veljal okrog \$3. Dalje je bilo potrjeno, da priredi društvo svoj piknik ali veselico in sicer začetkom maja, to bo ravno za 10-letnico, kar se je naše društvo začelo. Dan prireditve in kraj bo določil v ta namen izvoljeni odbor in sicer: Anton Golobich, Martin Fir, John Kukar, Josip Klemenčič, Marko Nemanich, John Grahek in Josip Stukel.

Posebna seja 6. aprila, 1900
Potrjeno, da bo naš piknik 10. maja. Za park in godbo bosta skrbeli brata Anton Golobich in John Grahek. Potrjeno, da se na ta piknik povabi vsa slovenska društva v Jolietu, tako tudi vsa hrvatska in slovaška društva.

Sklenjeno, da bomo dali v javnost vabila s plakati dva tedna pred piknikom. Zaeno je bilo tudi sklenjeno, da bomo dali delati od 500 do 1.000 znakov v spomin naše 10-letnice.

Posebna seja 8. maja, 1900
Potrjeno, da se bo naročilo napise za kočije ob paradi naše desetletnice, tako se bo tudi objavilo v listih, kateri se bodo peljali.

V prvi kočiji se bodo peljali: Peter Jurjevčič, Josip Stukel, Anton Golobich in Martin Fir, v drugi pa: John Grahek, Stefan Kukar, John Jerman in Marko Nemanich.

Potrjeno, kateri ne bo "marčal," bo plačal \$1 kazni, izjema bo samo bolezen in delo.

Seja 2. septembra, 1900
Soglasno potrjeno, da bomo dali \$10 v dober namen za novi špital in to vsak iz svojega žepa, koliko pride na brata.

Seja 6. januarja, 1901
Za leto 1901 so bili izvoljeni sledeči novi odborniki: Anton Golobich, predsednik; Frank Gospodarich, tajnik; Steve Kukar, blagajnik.

Seja 14. aprila, 1901
Potrjen predlog, da bodo društveni odborniki premenili pravila.

Seja 5. maja, 1901
Društvenemu tajniku se je dalo polno moč, da izbere 24 bratov za posebno sejo za spremembo naših društvenih pravil.

Predlagano in sprejeto, da mora vsak brat našega društva imeti tiket za 50 centov ali 25 centov za Opera House, kjer se bo vršil koncert 3. julija zvečer v spomin 10-letnice naše slovenske faré in v korist naše cerkve.

Na tej seji je bil izvoljen brat Anton Fritz, da bo v bodoče vodil naš društveni zapisnik. Bog Te živi, sobrat Fritz še mnogo let!

Seja dne 6. junija, 1901
Na tej seji so sledeči novi člani pristopili v društvo: Josip Gorenc, Frank Prauch, John Vidmar, Marko Marsich, John Horvat, Matija Zagoda, Jakob Stritof in Anton Sinkovec.

Potrjeno, da bomo marčali, ko bo blagoslovljena vogelneška kamna nove slovaške cerkve

sv. Cirila in Metoda, toda kazni pri tem ne bo nobene; tako bomo tudi brez kakšne kazni marčali, ko bo dne 16. junija blagoslovljen temeljni kamen poljske cerkve sv. Križa in dne 7. julija, 1901 je bilo potrjeno, da bomo marčali na piknik društva sv. Stefana, št. 1 KSKJ, ki se vrši 21. julija v Taylorjevem parku v Jolietu.

Potrjeno, da priredi naše društvo veselico in kateri se ne udeležijo, bo plačal \$1 kazni.

Seja 12. julija, 1901
Soglasno sprejeto, da za vstopnino na veselico Slovenci in kateri slovenski govori, plača 25 centov, tuji pa plačajo za vstopnino 50 centov, ženske so proste.

Seja 6. oktobra, 1901
Sledeči novi udje so pristopili k našemu društvu: Anton Marentič, Marko Klemenčič, John Putzeker, Frank Košak, John Kadunc, Anton Duša, Anton Zupančič, Alojz Strubelj, Ivan Briški, Frank Kostelc.

Seja 1. decembra, 1901
Novi odbor za leto 1902 je bil izvoljen sledeči: Anton Golobich, predsednik; John Jerman, tajnik; Steve Kukar, blagajnik.

Posebna seja 15. decembra, 1901
Potrjeno z večino glasov, da bomo imeli veselico v Golobičevi dvorani. Potrjeno, da bo vstopnina na to veselico prosta vsem, kateri slovenski govorijo, za tuje bo pristop 50 centov.

Potrjeno, da bomo imeli koncert in srečolov, stvari, katere bodo kupljene bodo vredne \$50. Te veselice se mora vsak član udeležiti, če ne, plača \$1 kazni.

Seja 7. decembra, 1902
Izvoljeni novi odbor za leto 1903: Anton Kompare, predsednik; John Jerman, tajnik; Steve Kukar, blagajnik.

Posebna seja 23. decembra, leta 1902
Seja je bila sklicana zaradi kolekte za našo novo cerkev sv. Jožefa. Potrjeno z večino glasov, da se ta kolekta začne od društvenega odbora, potem pa po vseh naših društvenih članih.

Seja 7. junija, 1903
Dva nova udu sta pristopila k našemu društvu in sicer sta odstopila od društva sv. Stefana, št. 1 v Chicagu, izkazala sta se s pravilnim prestopnim listom in sicer John Zivetz, oženjen in Frank Zivetz, samski, oba v drugem razredu zavarovalnine. Dalje je k društvu pristopil Jakob Pluth, samski, star 19 let.

Seja 5. julija, 1903
Z večino glasov potrjeno, da vsak ud plača 25 centov kazni, kateri ne bo marčal 12. julija k blagoslovljenju italijanske cerkve na Scott St. ko pride to cerkev čikaški nadškof blagosloviti.

Seja 4. oktobra, 1903
Za naše brate v društvu so bili na tej seji sprejeti: Jakob Kapele, Frank Wardjan, John Božič, Frank Božič, John Mavrič in Frank Pekol.

Seja 1. novembra, 1903
So bili sprejeti za naše brate: Martin Muc, star 19 let; Karol Kompare, star 20 let, in Jurij Petek, star 23 let.

Za leto 1904 je bil izvoljen sledeči odbor: George Stonich, predsednik; John Jerman, tajnik; Steve Kukar, blagajnik.

(Dalje sledi)

VABILO NA PIKNIK
Brooklyn, N. Y.—Prenehale so prireditve zimske sezone, katere so se kar vrstile druga za drugo, in so bile še povoljno obiskane.

Sedaj pa venkaj v prosto naravo, v parke na izlete in na deželo, da se navžijemo svežega zraka, katerega nam to zidovje velikega mesta New York ne more dati. Začrtanih je že ne-

kaj piknikov za to sezono, za zabavo v prosti naravi, med drugimi je tudi slovensko pevsko in dramatično društvo Domovina, katero bo imelo svoj letni piknik dne 16. junija, to je na Father's Day, prijaznem gričku, kateri je zares primeren za naše piknike, to je v Charley's Jovial Beer Garden, 60-18 Metropolitan Ave., Ridgewood, N. Y.

Domovina bo zapela več pesmi; za dobre jestvine bo tudi preskrbljeno, med drugimi tudi kranjske klobase domačega izdelka. Zabave bo dovolj, ker je pa to ravno na Očetovski dan, je društvo sklenilo, da dobi vsaki oče šopek ali pušlec.

Dragi rojaki, udeležite se tega piknika za vaše razvedrilo in v podporo kulturnemu društvu Domovina.

Član Domovine.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Potrjena srca naznanjam žalostno vest vsem znancem in prijateljem, da je dne 15. maja t. l. v Los Angeles, Cal., za moža v Gospodu zaspala moja ljubljena žena in mati več otrok

Frances Boitz

K večnemu počitku smo jo položili 21. maja v Pueblo, Colo., ob veliki udeležbi ožjih sorodnikov, prijateljev in znancev, ki so prihiteli, da ji izkažejo zadnjo čast. Iz Minnesote je bila njena sestra Mrs. Julija Gačnik, iz Chicaga Mrs. Ivanka Tisol in njena hčerka Zora in naši zvesti sorodniki in prijatelji iz Fredonia, Kans., Mr. in Mrs. Bambich in hčerka.

V dolžnost si štejemo jaz in moji otroci, da se iz srca zahvalimo vsem skupaj; tudi tistim, kateri so darovali za sv. maše in vince. Ker jih je bilo veliko število, mi ni mogoče imena vseh posameznikov tukaj navesti, kar bi vzele skoro polovico strani lista. Zahvalim se pa tudi društvu, kamor je pokojnica spadala, in sicer: društvo sv. Jožefa, št. 7 KSKJ, k podružnici SZZ, k društvu sv. Ane in društvu Krščanskih mater, vsa v Pueblo. Sledeče društvo je osem dni molilo vsak večer rožni venec za pokojnico. Zahvaljujemo se vsem tistim, ki so nam pomagali in nas tolažili v tem žalostnem času; dalje hvala pogrebem, ki so pokojno nosili: Anton Pritekel, John Centa, Peter Zunich, John Klun, John Jenko in Frank Bambich. Lepa hvala Father Roitzu za ganljivi govor pri pogrebu sv. maši in Mr. Johnu Germu za tako ganljivo petje (žalostinko); hvala pa tudi vsem prijateljem in prijateljicam, ki so prišli na postajo in naju s hčerko tolažili.

Pokojna zapušča mene, zalujočega moža in sedem odraslih otrok. Priporočamo jo vsem v molitev in blag spomin. Naj v miru božjem počiva.

Zalujoči ostali:

Frank Boitz, soprog.

Frank Jr., Stanley in Bennie, sinovi; Paulina, omožena Sabo, Mildred, Mary in Frances, hčere; Jakob Tisol v Chicagu, Ill., brat; Mrs. Julija Gačnik, Chisholm, Minn., sestra; Marija Meglen v Dobropolju, Jugoslavija, sestra; Alvin Boitz, vnuk, Pueblo, Colo.

Pueblo, Colo., 6. junija, 1940.

V BLAG SPOMIN
šeste obletnice nepričakovane smrti našega ljubljenega in nikdar pozabljenega sina in brata

Andrew Kotnika

ki je preminul 20. junija, 1934 bolnišnici v Coleraine, Minn., v svoji najlepši mladeniški dobi. Pokojnik je bil velika opora svojim staršem, bratom in sestram, zato ga še vedno vsi pogrešamo.

Let že šest bo zdaj minulo,

kar si Ti zapustil nas, vendar Tvoj spomin ostal je v srcih naših ves ta čas.

Težka bila je ločitev, težko bilo je slovo. Vsak dan skozi celo leto še na Tebe mislimo.

S cvetjem Tebi grob krasimo vedno v trajen Ti spomin, cvetje s solzami kropimo naših srčnih bolečin.

Zalujoči ostali:

John in Johana Kotnik, starši.

John Jr., Eddie, brata.

Jennie, Helen, Marion, sestre.

Eveleth, Minn., 12. junija, 1940.

PRED PETDESETIMI LETI SPOMINSKE ČRTICE IZ MOJEGA ŽIVLJENJA

Piše Josip Klemenčič, Joliet, Ill.

Moje prvo delo v Ameriki in težavno iskanje istega

Dragi mi rojaki! Zdaj bom pa navedel malo zgodovine, kako je bilo pred 50 leti, ko sem šel gledat za delom. Bilo je neki ponedeljek in delo sem dobil v jolietški livarni, kjer se je izdelovalo tračnice za železnice; zdaj te tovarne ni več. V tej tovarni smo imeli po 14 centov na uro ali \$1.68 na dan za 12 ur. Za iste čase je bila ta plača že velika, toda to delo ni bilo stalno. Lahko si mislite, da novinec je bil vedno prvi, da so ga v tovarni kvitali. Rekli so nam "greenhorn" in "Polak." K sreči tega nazivanja v obče ni danes več, zdaj smo že tudi mi, starejši malo bolj izobraženi in že tudi mi razumemo in govorimo angleški jezik.

V tej tovarni je bilo precej Slovencev in oni so tudi bolj z Angličji ali z Amerikanci držali; seveda jaz jih nisem sprva poznal, saj ni hotel nihče nobene besede z menoj slovensko govoriti. Eden izmed takih rojakov se sedaj živi; takrat ni znal slovenski, toda danes jo pa dobro toleče in nas pozna dobro.

Seveda, čez čas, ko sem začel malo boljše delati, je moj takratni "boss" tudi malo boljše ravnal z menoj. Jaz sem imel navadno Poljake za sodelavce, s katerimi je bilo zelo težavno delo, ker so me tako gonili sem in tja, kakor vrage polhe; jaz nisem razumel njih jezika, tako tudi ne angleščine; vedno sem iskal prilike, da sem se jih iznebil. Mene so nazivali za "Bošnjaka."

Čez čas so ono tovarno preuredili za produkcijo "billets" in žice; tedaj je dosti ljudi izgubilo delo, toda jaz sem bil pa tako srečen, da sem ostal ondi več časa, nakar je leta 1892 nastopila še danes dobro znana splošna kriza; mislim, da se še sedaj dosti naših rojakov iste dobro spominja, kako je bilo slabo, ko je bil Grover Cleveland izvoljen za predsednika. To je bilo v novembru. Do novega leta potem smo se vsi delali, nakar so vse tovarne širom dežele zaprli. Seveda, takrat sem bil še samec, torej bolj brez skrbi zaradi dela, ker sem imel nekaj rumenjakov (cekinov) prihranjenih; iste čase so povsod plačevali v zlatu, danes pa o tem denarju ni več duha ne sluha. Žal pa, da so se oni moji cekini kmalu posušili, tedaj me je začelo skrbeti, kako bom živel brez dela in jela. Skoro celo leto smo "štapali" in to je bilo po vseh tovarnah širom dežele; zato se je isti čas mnogo naših rojakov izselilo iz Jolietu v druge kraje. Tako sem tudi jaz spravil skupaj svoja šila in kopita ter se podal na pot s trebuhom za kruhom, toda kam? Kamorkoli naj se obrnem, povsod je bilo slabo.

K sreči sem pa imel dobrega prijatelja Johna Pezdircu, ki živi sedaj v Milwaukee, Wis. Pa sva se domenila neki dan, da pojdeva naprej za delom. Da, tedaj je bila že tudi v mojem

žepu stiska, da še cigaret nisem mogel kupiti, kaj šele za kaj drugega, bolj važnega? Rojak Pezdirc me je potolažil, češ, da naj me nič ne skrbi, saj ima te to v Bradley, Ill., kamor pojdeva seveda peš. Ta teta se je pisala Krašovec; bila je mati že pokojnega župnika iz South Chicaga, Rev. Alojzija Krašovec. Iz Jolietu sva hodila do mesta Madison, Ill., peš, to je bila razdalja kakih 20 milj. V to mesto sva prišla že v mraku neki terek, meseca avgusta, 1893. Tam se železnica Big Four križa; kaj pa zdaj? Do Bradleya je bila razdalja še 40 milj. John mi nato veli, da kadar bo prispel na to postajo kak tovarni vlak, ali kaka lokomotiva, naj hitro za njim skočim na vlak, pa se bova zastoj peljala. Seveda, tako reči je bilo lahko, toda izvršiti pa težko. Ko se je začel vlak pomikati, sva jo hitro nanj smuknila in sicer na eno stran vagona, toda na drugi strani je pa začel policaj na naju kričati. Ustrašila sva se in skočila z vlaka ter začela bežati v stran, policaj pa za nama. Bežala sva čez neko koruzno polje; jaz sem se med tem enkrat spodtaknil ob neki štor in telebnil na tla. K sreči sva pred policajem oba srečno pete odnesla, da nisva šla v "šepkamro" spat.

To je bil prvi poskus brezplačne vožnje, drugi je bil pa še slabši. Premišljevala sva, kaj nama je storiti, da bi ponotič kam naprej dospela. Ko pripohipa zopet drugi tovarni vlak, sva zopet tako naredila; policaj je bil zopet na svojem mestu, pa hvala Bogu, naju ni videl. Tako sva bila na prihodnji postaji zelo previdna, da naju ni kak policaj opazil. Ko se vozimo par milj, se je naenkrat vsula močna ploha; skočiti z vlaka ni bilo varno, pa sva potrpehla, ko sva stala ob strani vagona s premogom, ki je bil za lokomotivo. Tedaj je kurjač še premog polival, pa je polival tudi naju, da sva bila do kože premočena kakor čucka. Pa sva le srečno na ta način v Kankakee dospela. Od tukaj sva morala nazaj peš do Bradleya hoditi, kamor sva dospela že v jutro okrog štirih, ko so pri Kraševcevih še vsi spali. Jaz sem mojega tovariša Johna silil, naj jih gre buditi, ker me je mrzilo, ker sem bil ves moker, pa se je branil to storiti. Ker je bilo še dosti časa, sva se od tam podala na nek prazen prostor zunaj mesta, kjer sva zakurila in sva se tako pri ognju osušila.

Ko se je dobro zdanilo, sva se pa zopet proti Kraševcevi hiši napotila; tam so naju lepo sprejeli ravno pri zajtrku in nama dobro postregli, za kar sem jim še danes hvaležen.

V Bradleyu je bila tovarna za izdelovanje pohištva in postelj, katero je lastoval naš rojak Turk po imenu, ki je imel dosti Slovencev zaposlenih, toda za naju ni bilo več dela. Do Bradleyu sva ostala par dni, potem sva se pa podala proti Chicagu. Do tja je bila pa druge vrste vožnja, da sva morala v kake prazen "box" skočiti. Nekoč bi bila v eni taki kari kmalu napadena od nekega zamorca; pa John ga je končno potolažil.

Tudi v Chicagu sva par dni "trempala" in zastoj iskala vsako delo. Spala sva pa tudi, kjer je bila prilika. Nekoč sva prebila v neki luknji pri neki parni cevi poleg sladkorne tovarne. Iz Chicaga sva se napotila zopet nazaj proti Jolietu in čakala, kdaj bodo začele tovarne zopet obratovati.

Iz Jolietu sem se nekoč z rojakom Johnom Slobodnikom napotil v La Salle, Ill., tudi s posredovanjem brezplačne vožnje na tovarnem vlakcu, kamor sva dospela srečno in brez sitnosti. Ustavila sva se v gostilni pri Josipu Stuklu, ki živi sedaj

MIHAJLO PUPIN
PROFESOR ZA ELEKTROMECHANIKO NA
COLUMBIA UNIVERZI V NEW YORKU

OD PASTIRJA DO IZUMITELJA
PREVEL PAVEL BREŽNIK

Pravimo, da razpadajo vodikovi atomi v težje helijske atome in pri tem postane prebitek energije prost. En helijski atom tehta radi zmanjšane energije vodikovih atomov manj kot štirje vodikovi atomi, pri čemer je zmanjšanje teže sorazmerno zmanjšanju energije. Do teh sklepov prihaja Einsteinova teorija, ki je prav za prav posplošenje teorije, katero je predlagal že Sir John Joseph Thomson. Zelo pomembno dejstvo je, da ti odnosi v težjih potrjujejo tisto, kar je preokovala teorija. Prebitek e-

menda v Chicagu; navedenec ni bil nič v sorodstvu s prvim predsednikom naše Jednote Josipom Stukel, ki je pred leti v La Salle umrl. Z lastnikom one gostilne sva se takoj spoznala, saj je bil dotičnik prej v Jolietu. Tam sva se napila in na jedla za 25 centov. Toda ta mož naju je tudi slabo potolažil glede dela, ker je bilo isto težko dobiti.

Iz La Salle sva se podala proti Wenona, Ill., kakih 20 milj oddaljeno seveda zopet na tovarnem vlakcu. Na cilj sva dospela, ko so zjutraj že petlini peli. V Wenoni sva dobila delo v premogovniku; toda zame je bilo silno težavno, ker nisem še nikdar tako delo vršil. Moj tovariš je pa rekel, da je premogar in da bom jaz njegov partner v rovu, pa je bilo vse O. K.

Hvala Bogu, zdaj sva imela delo, na stanovanju in bordu sva pa bila pri hrvatskem rojaku Zdravljčeviću; tam sva prve noči prespala. Seveda je naju najprvo vprašal, če imamo kako delo. Da, ko sva kopala črni demant v jami, je bilo to zame španka vas, ker nisem še nikdar kaj takega delal; sprva sem samo gledal, nakar mi moj partner veli, naj začnem kopati; pa sem mu odgovoril, da ne morem, ker mi še stati ni mogoče, klečati pa tudi ne; torej sem se moral vznak vleči na stran in kopati premog s krampom. Tam je bil rov čisto nizek, zato sva pa v njem delo dobila, ker je tako delo silno težavno in se ga je vsak branil; kakor sem čul, je sedaj oni premogovnik opuščeni. Takoj sem začel študirati, da ne ostanem tukaj, da bi moral še živ človek iti v jamo, saj je dosti, ko pojdem, ko bom mrtev; tako sva ondi samo par dni delala in kvitala.

Od tukaj sva se napotila v Rutland, Ill., kakih 100 milj oddaljeno. Tam sva dobila še enega tovariša, ki je tudi kvital, torej smo bili zdaj že trije "štaparji." Toda v Rutlandu se ni bilo treba voziti v boks karah, saj sva imela par dolarjev v žepu za ono težavno delo v jami; tako smo vsi trije kupili vožne tikete na postaji. V Rutlandu je bilo ravno tako slabo, da smo "štapali" nekaj dni, na stanovanju smo pa bili pri nekem Kočevanju, žena je bila pa Ribenčanka; njih imena žal ne vem. V dotičnem kraju je bil tudi en premogovnik; šli smo vanj pogledat, a ni bilo za nas, vse bolj zapuščeno in nobenega zraka. Potem smo pa zvedeli, da v Tuluci, Ill., odpirajo tri nove premogovnike; menda še danes obratujejo. Pa je nastalo važno vprašanje, kako tja dospeti, ker ni noben vlak vozil, avtomobili in busi pa tudi ne kakor danes; pa smo jo kar peš do tja krenili in po naporni hoji na cilj dospeli že bolj pozno v noč.

(Dalje sledi)

nergije, ki nastane pri razpadu lažjih atomov v težje, je silno velik. Ne vemo še, kako bi povzročili in izvedli ta razpad. Nastane pa vprašanje, ali ne dobivajo mlade, zelo vroče zvezde, ki vedno obstajajo samo iz plinov nizke atomske teže, prebitka izžarevajoče energije iz razpada lažjih atomov v težje atome? In če je to res, zakaj ne bi nekega dne zvedeli te velike skrivnosti mladih zvezd? Govor zvezd nam lahko odkrije mnogo velikih skrivnosti; danes je zame prav tako čudovit kakor pred petdesetimi leti, ko sem bil na pašnikih svoje domače vasi.

Mnogo zelo čudovitih sklepov moremo izvajati iz novih nazorov, katerim je odprla pota elektronska fizika; vsi kažejo lepoto, bogastvo in moč nove vede, ki je nastala iz zveze dveh velikih znanosti, fizike in kemije.

Ta nova odkritja so imela mogočen vpliv na industrijo. Kot se je Rowland izrazil, se ta odkritja "bavijo s temelji vsemirja," pomenijo popoln preobrat, a jih pri vsem tem lahko razumejo tudi poslovni krogi.

V elektronski fiziki je vse polno razkritij te vrste; videti je, da jih kar dežuje, kakor če se utrga oblak. Sedaj so postale mogoče stvari, ki so se zdale prej čisto nemogoče. Omenim samo eno, ki jo pozna vsakdo: popolno preosnovno brezžične telegrafije v novo umetnost, ki je znana pod imenom radio. Cev brez zraka, v kateri je kurilna žica, se napolni z negativnimi elektroni, ki izhajajo iz te kurilne žice. Ta je tako rekoč radioaktivna. Električni tok moremo usmeriti z uporabo elektromotorske sile tako, da žene te negativne elektrone iz okolice kurilne cevi proti pozitivni elektrodi. To je nova vrsta Crookesove cevi, ki jo žene samo nizka električna napetost in ne jaka indukcijska tuljava, katere je potrebna, ako je negativna elektroda mrzla. Ta tok se imenuje kurilni tok in njegovo jakost lahko spreminjamo na poljuben način z drugo električno silo, ki deluje po tretji elektrodi, katere se imenuje omrežje; z omrežjem namreč zapremo pot kurilnemu toku. To je tako zvana avdionska cev, ki jo je izumil dr. Lee De Forest, nekdanji dijak Yale univerze. V rokah družb Western Electric in General Electric je ta cev s svojo ojačevalno silo spremenila vso radijsko tehniko. Moja stara izjuma električnega uplaševanja in usmerjenja sta prišla po teh cevah do nepričakovane važnosti. Izumi mojega bivšega učenca in sotrudnika majorja E. H. Armstronga in drugih so nam ustvarili radijsko tehniko, ki je v nekaj letih prekosila neverjetna pričakovanja največjih optimistov. Kamorkoli je prišla elektronska fizika, povsod so vzklile nove žetve najčudovitejših sadežev, in ni čuda, da je danes toliko delavcev na novo odkritih poljih elektromagnetne teorije. Udeležite se samo ene skupščine Ameriškega fizikalnega društva, in prepričali se boste, da morejo raziskovanja v univerzitetnih laboratorijih in v laboratorijih naših ameriških industrij zadovoljiti tudi najvišja pričakovanja tistih mož, ki so pred petdesetimi leti pod vodstvom Josepha Henryja začeli pokret za napredovanje znanstvenega raziskovanja.

(Dalje prihodnjije)

"GLASILLO K. S. K. JEDNOTE"

Izdaja vsake nedelje

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Zdrženih državah Amerike

6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND, OHIO

Vsi rokopiši in oglasi morajo biti v našem uradu najkasneje do ponedeljka dopolnjeni na priobitvi v številki naslednjega tedna

Naročnina:	
Za člane na leto	\$0.84
Za nečlane na Ameriko	\$1.50
Za inostranstvo	\$3.00

OFFICIAL ORGAN OF AND PUBLISHED BY THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION OF THE U.S.A. In the interest of the Order Issued every Wednesday

OFFICE: 6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND, OHIO Phone: BRANDON 2912

Terms of subscription

For members, yearly	\$0.84
For nonmembers	\$1.50
Foreign Countries	\$3.00

83

V SEZONI PIKNIKOV

Ze stara navada je, da marsikatero društvo sedaj v poletnem času priredi kak izlet ali piknik zunaj na prostem. Take prireditve so v obče važne za društvo iz več ozirov. Kako veselje in navdušenje vlada med zabranimi izletniki, ko se v lepem družabnem krogu zbirajo na kakem vrtu v senci košatih dreves, ali na kaki farmi, kjer lahko uživajo sveži zrak krasnega poletja in tako prebijajo dan, katerega so že dolgo pričakovali.

Morda se ta ali oni član s kakim svojim društvenim sbratom e ni videl tekom celega leta, ali pa s kakim drugim udeležencem; prijatelja sta in domačina, pa se lahko na pikniku pogovorita o tem in onem pri čaši hladnega piva.

Tudi naša mladina ima užitek od take prireditve, lahko si dela kratkočasje s kako igro, ali se pa zabava na plesišču.

Uspeh piknika je največ odvisen od vremena; če je deževno, bo ves trud pripravljalnega odbora zaman. Ponekod so društva v tem oziru previdna, da vzamejo zavarovalnino proti slabemu vremenu in so na ta način osigurani pred kako izgubo; to je osobito v državi Minnesota in Penna. v navadi.

Nekatera naša društva v Clevelandu imajo glede piknikov praktičen sistem, da se vsakemu članu pošlje vstopnico, za katero dobi na pikniku na primer za 50c pivskih tiketov, in ta način privabi skoro vse članstvo na piknik. Pomniti je pri tem to, če ne prideš na piknik, boš moral ravno tako plačati 50c v društveno blagajno. Seveda, skoro vsak pa poleg 50c potroši še kak dolarček "ekstra," kar je vse v korist društvene blagajne.

Na piknike prihajajo tudi sosede, prijatelji in sorodniki članov, če so povabljeni. Prav glede tega imate dragi nam sbratje in sestre baš na pikniku najlepšo priliko agitirati za društvo in Jednoto osobito še v sedanjih kampanji. Vprašajte prijatelja, če ima že svoje malčke kje zavarovane in nagovorite ga naj jih vpiše še v vaše društvo. Načinov zavarovanja v mladinskem oddelku imamo četvero in mesečni asesmenti so sledeči:

Za zavarovalnino načrta "AA-JD"	9	10	11	12	13	14	15
Starost prihodnji	10	11	12	13	14	15	16
rojstni dan	\$500 \$1,000	\$500 \$1,000	\$500 \$1,000	\$500 \$1,000	\$500 \$1,000	\$500 \$1,000	\$500 \$1,000
1-10	15c	20c	25c	30c	35c	40c	45c
11-12	20c	25c	30c	35c	40c	45c	50c
13-14	25c	30c	35c	40c	45c	50c	55c
15-16	30c	35c	40c	45c	50c	55c	60c
Za zavarovalnino načrta "BB-JD"	15	16	17	18	19	20	21
Starost prihodnji	16	17	18	19	20	21	22
rojstni dan	\$500 \$1,000	\$500 \$1,000	\$500 \$1,000	\$500 \$1,000	\$500 \$1,000	\$500 \$1,000	\$500 \$1,000
1-5	15c	20c	25c	30c	35c	40c	45c
6-10	20c	25c	30c	35c	40c	45c	50c
11-12	25c	30c	35c	40c	45c	50c	55c
13-14	30c	35c	40c	45c	50c	55c	60c
15-16	35c	40c	45c	50c	55c	60c	65c
Za zavarovalnino načrta "CC-JD"	17	18	19	20	21	22	23
Starost bližnji	18	19	20	21	22	23	24
rojstni dan	\$500 \$1,000	\$500 \$1,000	\$500 \$1,000	\$500 \$1,000	\$500 \$1,000	\$500 \$1,000	\$500 \$1,000
0	\$.36 \$.51 \$1.62	\$.37 \$.52 \$1.63	\$.38 \$.53 \$1.64	\$.39 \$.54 \$1.65	\$.40 \$.55 \$1.66	\$.41 \$.56 \$1.67	\$.42 \$.57 \$1.68
1	\$.37 \$.53 \$1.65	\$.38 \$.54 \$1.66	\$.39 \$.55 \$1.67	\$.40 \$.56 \$1.68	\$.41 \$.57 \$1.69	\$.42 \$.58 \$1.70	\$.43 \$.59 \$1.71
2	\$.38 \$.54 \$1.66	\$.39 \$.55 \$1.67	\$.40 \$.56 \$1.68	\$.41 \$.57 \$1.69	\$.42 \$.58 \$1.70	\$.43 \$.59 \$1.71	\$.44 \$.60 \$1.72
3	\$.39 \$.55 \$1.67	\$.40 \$.56 \$1.68	\$.41 \$.57 \$1.69	\$.42 \$.58 \$1.70	\$.43 \$.59 \$1.71	\$.44 \$.60 \$1.72	\$.45 \$.61 \$1.73
4	\$.40 \$.56 \$1.68	\$.41 \$.57 \$1.69	\$.42 \$.58 \$1.70	\$.43 \$.59 \$1.71	\$.44 \$.60 \$1.72	\$.45 \$.61 \$1.73	\$.46 \$.62 \$1.74
5	\$.41 \$.57 \$1.69	\$.42 \$.58 \$1.70	\$.43 \$.59 \$1.71	\$.44 \$.60 \$1.72	\$.45 \$.61 \$1.73	\$.46 \$.62 \$1.74	\$.47 \$.63 \$1.75
6	\$.42 \$.58 \$1.70	\$.43 \$.59 \$1.71	\$.44 \$.60 \$1.72	\$.45 \$.61 \$1.73	\$.46 \$.62 \$1.74	\$.47 \$.63 \$1.75	\$.48 \$.64 \$1.76
7	\$.43 \$.59 \$1.71	\$.44 \$.60 \$1.72	\$.45 \$.61 \$1.73	\$.46 \$.62 \$1.74	\$.47 \$.63 \$1.75	\$.48 \$.64 \$1.76	\$.49 \$.65 \$1.77
8	\$.44 \$.60 \$1.72	\$.45 \$.61 \$1.73	\$.46 \$.62 \$1.74	\$.47 \$.63 \$1.75	\$.48 \$.64 \$1.76	\$.49 \$.65 \$1.77	\$.50 \$.66 \$1.78

Kar se pa tiče denarnih nagrad v sedanjih kampanji, pa iste lahko vidite vsak teden v našem Glasilu.

PRAZNIK AMERIŠKE ZVEZDNATE ZASTAVE

Vsako leto je dan 14. junija posvečen naši lepi ameriški zvezdnati zastavi, ta dan namreč leta 1777 je kontinentalni kongres prvih naših trinajstero držav to zastavo odobril ali uradno potrdil.

Zgodovina naše zvezdnate zastave je dokaj pestra in sega nazaj še v Washingtonovo dobo. Prva ameriška zastava je javno plapolala leta 1775 v mestu Philadelphia, Pa., ko je po mestu jezdil oddelek lahke konjenice. Vendar je bila dotična zastava povsem drugačna kakor je pa današnja. Imela je 13 višnjevih in srebrnkastih pasov. Dne 2. januarja leta 1776 je general Washington brez posebnega dovoljenja od kake višje oblasti pri Cambridge razvil zastavo s 13 belimi in rdečimi pasovi, pri vrhu je imela na plavem polju vdolano znamenje ali križ sv. Jurija in sv. Andreja; to zastavo so nazivali zastavo Unije, ali zastavo Velike Unije (Grand Union Flag), in Kontinentalno zastavo. Ta zastava je bila v tahi dokler ni kontinentalni kongres določil, da mora pri vrhu nositi namesto križev 13 zvezd, za vsako državo eno.

Leta 1776 (v letu proglašenja neodvisnosti) je general Washington po svojem načrtu naredil obris za novo zvezdnato zastavo, katero je po tem obrisu dovršila mlada patrijotična Američanka Betsy Ross v Philadelphiji, samo da je pri zvezdah rabila samo 5 konic namesto 6. Ta zastava je prvič javno vihrala 8. julija istega leta v trdnjavi Fort Ann, 8. avgusta pa v Fort Stanwix.

Do leta 1795 je imela naša ameriška zastava 7 rdečih in 6 belih pasov in 13 zvezd pri vrhu na plavem polju. Leta 1795 se je pridejalo še dve zvezdi. Leta 1818 je bil pa v kongresu odobrena postava, da se mora za vsako novo sprejeto državo dodati še eno zvezdo, in tako krasi ta naš dragoceni narodni biser dandanes 48 zvezd, kolikor držav spada v našo Unijo.

Zivela naša mila zvezdnata zastava, simbol svobode in demokracije!

OČETOVSKI DAN

Valeč zamisli in prizadevanja Mrs. John Dodd iz naselbine Big Bend, Wash. se je že od leta 1910 posvetilo eno nedeljo leta (tretjo v juniju) v počast očetom; torej imajo tudi očetje svoj praznik kakor matere na drugo nedeljo meseca maja. Letos bomo istega obhajali prihodnjo nedeljo, 18. junija.

Na ta dan obnovljamo spomine do svojih očetov, pa tudi odnose, ki jih imamo kot očetje do svojih otrok. Oživijo spomini, sladki in prijetni. Obnovi se čast in vrednost očetovstva v družini in za družino. Pregledajo se dolžnosti in urejajo pravice, ki v javnem življenju gredo očetu.

Znano je, da je oče glavni družine. Čeravno nima vzgoje otrok v družini, kar vrši mati, a vendar dela in se trudi, da je mogoče družino preživeti; to naj bi mladino opozarjalo in navduševalo, da naj bi vedno očeta ljubila in spoštovala, saj nam to jasno veli tudi četrta božja zapoved, ki se glasi: "Spoštuj očeta in mater, da boš dobo živel na zemlji."

V glavnem je ta praznik namenjen in obvezen za mladino, za sinove in hčere, da na poseben način izkažejo in izrazijo svoje spoštovanje, naklonjenost in ljubezen do svojega drugega očeta, če je še pri življenju. Zal, da nismo vsi tako srečni, da bi zamogli ta dan naše očete pozdraviti, ker že počivajo v grobu.

Dragi mi sin ali hči! Nikar ne pozabi prihodnjo nedeljo na svojega očeta! Takoj zjutraj ga lepo pozdravi in mu privošti dobro besedo. Izrazi mu svojo zahvalo za vse, kar je dosedaj že zate storil. Če zmoreš, kupi mu kako primerno darilo, saj menda veš, kaj ga bo najbolj razveselilo. Obljubi mu, da ga boš še v bodoče spoštoval in da mu ne boš na njegova pozna leta morda še bolj belil njegovih sivih las. Ko pojdeš v nedeljo v cerkev, moli tudi za svojega drugega atea, naj bi ga dobri Bog še mnogo let ohranil v zdravju. Če pa morda tvoj oče že počiva v grobu, pa zmoli v cerkvi zanj par očenašev za pokoj njegove duše.

Dosti je tudi slučajev, da ne bo mogoče očetom ta dan ustmeno čestitati, to velja namreč za oddaljene sinove in hčere. Nikar mu ne pozabi pravočasno pisati, ali poslati malo pozdravno brzojavko, ali pa kak spominski dar; to ga bo gotovo razveselilo; ako ti je pa mogoče, ga pa prihodnjo nedeljo obišči.

Naj velja naš iskren pozdrav vsem našim slovenskim očetom, pokojnim pa naj večna luč sveti!

Ivan Zupan:

VEČER V SAMOSTANSKI KAPELICI

Na zemljo bliža ura se večerna, prihaja noč, k počitku nam veleval; s kapele samostanske zvon odmeva, k molitvi tiho stopa družba verna.

V klopeh kleči menihov dolga vrsta, v molitvi tu se z Bogom pomenjuje na molku jagode ko premikuje; tam pod razpelom je pa črna krsta,

Ko končno vsak že svoj brevir prebere, v rokah drži še svečico prižgano, tedaj se čuje žalno himno znano iz grl menihov belih — "Miserere."

Rédovnikov se vrsta zopet tvori, odpirajo nato se malih celic vrata; kot vedno, zopet brat pozdravlja brata, v šepetu mu veli: "Memento mori!"

Pozdrav naši zvezdnati zastavi

"I pledge allegiance to the flag of the United States of America, And to the Republic for which it stands. One nation, indivisible. With liberty and justice for all."

"Jaz prisegam vdanost zastavi Združenih držav ameriških, in republiki, za katero stoji. En nerazdružljiv narod, s svobodo in pravico za vse."

Gornji pozdrav, katerega zna na pamet vsak šolarček naše mogočne Unije je sestavil meseca avgusta, 1892 Francis Bellamy, urednik tednika "The Youth's Companion" v Bostonu, Mass. Prvič se ga je recitalo pri slavnosti na Kolumbov dan, 12. oktobra, 1892. Tedaj se je vsled proklamacije predsednika Harrisona v istini tudi prvokrat obhajalo Kolumbov dan v spomin odkritja Amerike in to vsled prizadevanja Mr. Bellamya.

Istočasno je živel tudi znani domoljub časnikar James B. Upham, ki je pisal in si prizadeval, naj bi se našo zvezdnato zastavo bolj povzdignilo, pred vsem, da bi ista vihrala nad vsako javno šolo. Posrečilo se mu je, da je res leta 1892 vihralo že nad 25,000 takih zastav nad šolami širom držav. Prihodnji četrtek, dne 14. junja, bo pa širom naše dežele vihralo na sto in stotisoče zvezdnatih zastav. Kdorkoli ima kako na

VERUJEM V AMERIKO

(Napisal Wilfred Peterson)

V dobi, ko je sedanj svet ves narobe, ko v raznih listih diktatorji zrejo v nas in se nam oglašajo po radio; v dobi, ko je svet poln raznih "izmov" in rdeče propagande, jaz, kot navaden državljan Združenih držav s tem zopet ponavljam svojo vero v demokracijo in v Ameriko.

V Ameriko, kjer priprosti mladi priseljenec iz Škotske lahko postane mojster jekla.

V Ameriko, kjer navaden mehanik lahko postane industrijski velikan.

V Ameriko, kjer brzojavni operator lahko postane genij, ker je s svojim izumom razveselil ves svet.

V Ameriko, kjer je vitez, domači fant, rojen v leseni koči, postal voditelj svobodnega ljudstva.

V Ameriko, kjer se človek lahko razvija in raste.

V Ameriko, kjer je življenje srečolov, nebo pa meja.

V Ameriko, kjer sije na ljudi sonce inspiracije in navdušenja.

V Ameriko, kjer tudi posameznik kaj šteje in je človeška osebnost največ vredna.

V Ameriko, kjer človek ni tiranom podvržen, nikomur podložni ali vsuženjen in lahko na vseh svet gleda z odprtimi očmi.

V Ameriko, kjer lahko človek stoji na praznem zaboju mila in govori, ne da bi ga zato že drugo jutro ustrelili.

V Ameriko, kjer se lahko glasno smejemo našim voditeljem, ne da bi bili zato zaprti v ječi.

V Ameriko, kjer lahko mirno spimo brez strahu, da nas bo zjutraj zbudilo gromenje topov in korakanje prihajajoče napadalne armade.

V Ameriko, kjer lahko človek svobodno moli in časti Boga svojih očetov, ali išče Boga po svojem načinu med šumljajočimi potoki in šušlajočem drevjem v lepi naravi.

V Ameriko, kjer je naša nakupovalna moč in sila večja, od 500 milijonskega ljudstva v Evropi in večja, kakor nad milijon Azijatov.

V Ameriko, kjer imajo plemeniti in snažilci čevljev, ravnatelji trgovin in postopači enake priliko in pravice.

V Ameriko, kjer nam mehanizem opravlja delo namesto sužnjev.

V Ameriko, kjer imajo mestni in farmerski fantje avtomobile.

V Ameriko, kjer vse rado hodi k žogometnim igram in se krepa s "peanut" lešniki.

V Ameriko, kjer ribiške palice s trniki in palice golf igranja

ZAVAROVANJE ZA DELAVCE IN NJIHOVE DRUŽINE POD SOCIALNO-VARNOSTNIM ZAKONOM

ČLANEK 8, AKO STE VDOVA

Vdova po delavcu, ki je zavarovan v smislu socialno-varnostnega zakona, utegne dobivati zavarovalna plačila takole:

Mesečna plačila, ako je 65 let stara, oziroma ko postane 65 let stara.

Mesečna plačila, ako je mlajša kot 65 let in ima mlade otroke v svoji oskrbi.

Enkratno plačilo, ako je pod starostjo 65 let in nima otrok v svoji oskrbi; mesečna plačila kasneje, ko je 65 let stara, ako se ni zopet omožila.

Mesečno zavarovalno plačilo za vdovo znaša tri četrtine znaka mesečnega plačila, ki ga je njen mož zaslužil. Enkratno plačilo, ki se plačuje vdovi pod starostjo 65 let, znaša šestkrat toliko kot znesek moževega mesečnega zavarovalnega plačila.

Na primer mož, ki dobiva starostno zavarovalno plačilo v znesku \$25 na mesec, umre v starosti 68 let, zapustivši vdovo v starosti 65 ali več let. Ona bo dobivala do smrti tri četrtine od \$25, oziroma \$18.75 na mesec, dokler živi, razun ako se zopet poroči.

V slučaju pa, da je ta mož umrl, ko je bil 66 let star in njegova vdova ima 64 let. Po njegovi smrti bi njegova vdova dobila enkratno plačilo, enako šestkratnemu znesku mesečnega plačila, ki ga je on dobival. Ako je njegovo zavarovalno plačilo bilo \$25 na mesec, bi njegova vdova dobila šestkrat \$25 oziroma \$150. To enkratno plačilo je plačljivo ob njegovi smrti, kajti njegova vdova ni še upravičena do mesečnih plačil. Ko pa ona postane 65 let stara, začne dobivati plačila po \$18.75 na mesec.

Ko zavarovan delavec umre, zapustivši mlajšo vdovo z mladimi otroci v njeni v njeni oskrbi, vdova in vsak otrok dobiva mesečno plačilo, dokler so otroci pod starostjo 16 let, oziroma 18 let, ako še pohajajo v šolo. Vdova dobiva znesek enak trem četrtinam zavarovalnega plačila, ki ga je mož zaslužil; vsak otrok pa dobiva polovico istega zneska.

Na primer: Ako je mož zaslužil mesečno plačilo od \$25, vdovina plačilo bo \$18.75 in otrokovo \$12.50. To bi pomagal, da, ako sta dva otroka v družini, bi vsak otrok dobival po \$12.50 na mesec in vsa družina bi skupaj dobivala \$43.75.

So pa gotove meje, kar se tiče zneska, ki ga družina more dobivati na račun starostnega zavarovanja vzdrževalca. In najmanjši znesek je \$10 na mesec. Na drugi strani, vsaka družina, ki dobiva \$20 ali več, je omejena na dvakrat toliko, kolikor je znašalo očetovo zava-

nomestajejo meče in puške.

V Ameriko, kjer je vsak povprečni človek dandanes v teh razburkanih časih bolj bogat in bolj srečen, kakor vsak drug človek kje drugje na celem svetu.

V Ameriko, kjer napreduje mo z evolucijo, ne pa z revolucijo.

V Ameriko, kjer kreativni misleci in pridni delavci pretvarjajo novi svet, da v njem živimo.

V Ameriko, kjer je napredek vklesan v jeklo in mramor, v visoke nebotalnike, lepe katedrale, ogromne mostove, moderne bolnišnice, krasne parke, preiskovalne laboratorije in dvorane za učenje.

V Ameriko, kjer se vsakemu nudi prilika do napredka in kjer živi še vedno ljudstvo polno duha naših nekdanjih pijo-nirjev.

V Ameriko, kjer ima človek velike sanje, in se mu iste tudi lahko nresničijo.

Jaz verujem v Ameriko, ker Amerika napreduje.

rovalno plačilo, ali pa na 80 odstotke njegove povprečne mesečne plače ali na \$85, karkoli je najmanj.

Na primer, če so vdova in trije otroci v poprej omenjeni družini, kjer je mož, oziroma oče zaslužil mesečno zavarovalno plačilo od \$25 na mesec. Mesečna plačila bi tedaj skupaj znašala \$56.25. To pa je več kot bi se moglo izplačevati v takem slučaju, kajti zakon določa, da plačila ne morejo biti več kot dvakratni znesek očetovega mesečnega plačila. Zato bi ta družina dobivala le \$50.

ŠESTA ALI JUNJSKA ŠTEVILKA "NOVEGA SVETA"

Ta teden izide šesta ali junjska številka družinske revije "Novi Svet" s sledečo vsebino: "Ugibanje" (uvodni članek); "Pregled" (svetovnih dogodkov); P. Evstahij: "Zaupajmo!" (pesem); "Peking pod Japonci" (članek); M. A.: "Pomlad na Dolenjskem" (pesem); "O napovedanju potresov" (članek); Ivan Zupan: "Kozarček" (pesem); J. M. Trunk: Tihe ure—"Duh nad snovjo" (premišljevanje); J. M. T.: Iz narave—"O živalih"; Josip Premrov: "Zvesta srca" (roman); "Slovenski pionir" (Začetek opisovanja slovenske naselbine v Clevelandu, O.); "Dom in zdravje" (koristni nasveti za zdravje, kuhinjo itd.); "Za smeh in zabavo"; T. Brdar: "Velika ljubezen" (roman).

Mesečnik "Novi Svet" izhaja okrog 15. vsaki mesec in v sleherni številki prinese obilo zanimivega berila. Čitatelje zlasti opozarjamo na pričetek opisovanja zgodovine o slovenski naselbini v Clevelandu, Ohio. Slovenska naselbina v Clevelandu je največja slovenska naselbina v Ameriki. Sledite "Slovenskemu pionirju," da vidite, kaj bo vedel povedati o Slovencih v Clevelandu, O.

"Novi Svet" stane letno samo \$2 in za pol leta \$1; za Kanaado in ostalo inozemstvo \$3; za pol leta \$1.50. Naročnino sprejema Uprava "Novi Svet," 1849 W. Cermak Rd., Chicago, Illinois.

DUHOVNIK-ODVETNIK

Iz Washingtona, D. C., prihaja poročilo, da je najvišje zvezno sodišče Združenih držav dovolilo Rev. Clairborne Lafferty iz škofije Little Rock, Ark., praktirati ali vršiti poslovanje pri navedeni sodnji. Rev. Lafferty bo letos v jeseni na katoliški univerzi v Washingtonu postal doktor kanoničnega prava. Navedenec, star 39 let, je bil že sedem let za odvjetnika v Little Rock, Ark., naker se je

podal v Rim na Gregorijansko univerzo, kjer je bil leta 1935 posvečen v mašnika, svoje pravne študije je pa dovršil na Apolinaris kolegiju.

10 ZAPOVEDIH RUSKIH BREZBOŽNIKOV

Za leto 1940 je leningrajska skupina Sovjetske Zveze brezbožnikov izdala sledečih 10 novih zapovedi:

1.—Leto 1940 je zelo važno, ker se bodo izvršile pomembne politične vojaške in ekonomske navedbe.

2.—Danes je zmagovita Rdeča armada na Finskem, jutri je že lahko v Aziji, pojutrišnjem pa v Afriki. Kjerkoli se borite, pomnite pri tem, da se ne borite za svojo domovino, ampak za komunistično internacionalo.

3.—Pomnite vedno, da je Rdeča armada tudi armada brezbožnega gibanja, ki se bori, da bo ateizem na višku širom celega sveta.

4.—Bojujoči se brezbožnik ne pozna nobene dobrodelnosti ali usmiljenja naprav svojemu največjemu sovražniku — cerkvi.

5.—Ne pozabite, da sta Sovjetska Unija in Nazijska Nemčija temeljna kamna novega socialnega reda na svetu.

6.—Uničite svoje sovražnike, predno bodo isti vas uničili. 7.—Vedno pridigajte masam ljudstva, da je vera sovražnica komunizma; tega pa ne pridigajte samo z besedami, ampak tudi v dejanju.

8.—Če se nahajate na ozemlju sovražnika, glejte da bo vsaka cerkev in vsako pokopališče zastraženo, kajti v cerkvah najdete svoje prave sovražnike.

K. S. K.

JEDNOTA

*Istanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila, 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1899.
GLAVNI URAD: 351 N. Chicago St., JOLIET, ILL.
Telefon v glavnem uradu: Joliet 3448; stanovanje gl. tajnika: 9448.
Od ustanovitve do 30. aprila, 1940 znaša skupna izplačana podpora \$7,490,240.
Solventnost 122.55%.

ČASTNI PREDSEDNIK: FRANK OREKA, NORTH CHICAGO, ILL.
GLAVNI ODBORNIKI
Glavni predsednik: JOHN GERM, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.
Prvi podpredsednik: JOHN ZEPHAN, 2723 W. 15th St., Chicago, Ill.
Drugi podpredsednik: MATH PAVLAKOVICH, 4718 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
Tretji podpredsednik: JOSEPH LEKHA, 196-22nd St., N. W., Barberton, O.
Četrti podpredsednik: MIKE CERKOVNIK, P. O. Box 207, Ely, Minn.
Peta podpredsednik: JOHANA MOHAR, 1138 Dillingham Ave., Sheboygan, Wisconsin.

Šesti podpredsednik: GEORGE PAVLAKOVICH, 4573 Pearl St., Denver, Colo.
Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomoćni tajnik: LOUIS ZELENKAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Glavni blagajnik: MATT F. SLANA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: REV. MATH BUTALA, 416 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Vrhovni zdravnik: DR. M. F. OMAN, 6411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR
Predsednik: GEORGE J. BRINCE, 716 Jones St., Eveleth, Minn.
I. nadzornik: MARY E. POLUTNIK, 1711 E. 30th St., Lorain, O.
II. nadzornik: FRANK LOKAR, 1352 Hawthorne St., Pittsburgh, Pa.
III. nadzornik: JOHN PEDZITZ, 14904 Pepper Ave., Cleveland, O.
IV. nadzornik: MARY HOEHEVAR, 21241 Miller Ave., Cleveland, O.

FINANČNI ODBOR
FRANK J. GOSPODARIC, 300 Ruby St., Joliet, Ill.
MARTIN SHUKLE, 811 Avenue A, Eveleth, Minn.
RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.

POROTNI ODBOR
JOHN DECMAN, 1102 Jancey St., Pittsburgh, Pa.
AGNES GORIŠEK, 5336 Butler St., Pittsburgh, Pa.
JOSEPH RUSS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.
JOHN OBLAK, 215 W. Walker St., Milwaukee, Wis.
WILLIAM F. KOMPARE, 9206 Commercial Ave., So. Chicago, Ill.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA
IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.
VODJA ATLETIKE
JOSEPH ZORC, 1045 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote, naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIPA ZALARJA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglašje in naročnino pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

NAGRADE

V SEDANJI KAMPANJI MLADINSKEGA ODELKA
oziroma pri
KSKJ NARODNEM OBRAMBENEM PROGRAMU
Od 2. aprila do 31. decembra, 1940:

Za posameznika: za pridobitev enega novega člana:
V razredu AA in BB\$1.00

V razredu CC-JD in FF-JD:
Pri zavarovalnici \$ 250.00\$2.00
Pri zavarovalnici \$ 500.00\$3.00
Pri zavarovalnici \$1,000.00\$4.00

ZA DRUŠTVA:
Za vsakega novega člana50 centov
Za tri vodilna društva vsake divizije, če dosežejo kvoto:
Prva nagrada\$60.00
Druga nagrada\$40.00
Tretja nagrada\$25.00

ZA ŽUPNIJE:
Za vsakega novega člana bo dotična fara upravičena prejeti petdeset (50) centov nagrade v gotovini. Pri tem se ne bo upoštevalo h kakemu krajnjemu društvu je novi član pristopil. V tem slučaju pa dotično društvo NE bo prejelo nobene nagrade za dotičnega člana, vresno se bo pač znesek nove zavarovalnine kreditiralo k njegovim kvoti.
Farni delavec kot član KSKJ. bo tudi upravičen do posameznih nagrad pri pridobivanju novega članstva, z ozirom na zavarovalninski razred in svoto, torej \$1.00, \$2.00, \$3.00 ali \$4.00.

Denarne nagrade posameznikom, društvom in župnijam se bo plačevalo šele tedaj, ko bo novi član vplačal svoj assessment za dobo šest (6) mesecev.
Pristopnina, tako tudi zdravniška preiskava za novo članstvo je PROSTA!

Jednota plačuje tudi nagrade za novo pristopile člane in članice v odraslem oddelku in sicer pri zavarovanju za:
\$ 250.00 \$ 1.00 2,000.00 8.00
500.00 2.00 3,000.00 12.00
1,000.00 4.00 4,000.00 16.00
1,500.00 6.00 5,000.00 20.00

NASI LETOŠNJI SLOVENSKI GRADUANTJE

Cleveland, O.—Dne 14. junija zvečer bo v glasbeni dvorani mestnega auditorija dobilo diplome 505 dijakov in dijakinj Collinwood višje šole. Med programom bo proizvajal neko solo klarinet točko nadebudni graduant Edward Slejko, ki je najboljši igralec na ta instrument izmed vseh višjih v severnem delu države Ohio. Tako bo nastopilo tudi 12 graduantov s svojimi govori; o socialnih študijah bo med drugimi govoril Frank Cebul, o glasbi pa Marion Dolores Zupan.

Med 505 graduanti bo ravno 108 takih, ki so slovenske narodnosti. Ker vemo, da mnogo istih spada tudi k naši Jednoti, navajamo tukaj njim imena v abecednem redu: Alic Eleanor A., Banko Caroline, Baraga Anthony J., Barbich Dorothy A.,

Bavec Martha, Bobich Michael, Bratina Rudolph J., Bukovnik Ray P., Cebul Frank A., Centa Mary C., Cvar Constance E., Debenjak Edward H., Drensek Anna A., Durn Florence, Ferencak Joseph S., Fier Dorothy M., Friedel Helen A., Froelich H. M. Jr., Gacnik Frank Jr., Gerbetz Daniel, Gerbetz Vivian E., Gerl Emma M., Gerl Mike, Godnavec Frances, Gril Angela, Gruden Dorothy, Ivanc Albert, Champa Bernard, Hochevar Alice, Hruska Thom. Jaksetich A. S., Jerse Dorothy V., Jerse Stanley K., Kastelic Frank I., Knezevic S. R., Kozelj Helen A., Krainz Joseph F., Kranjc Anna M., Kranjc Vid A., Kozel Robert F., Kos Edward, Kordis Paul Jr., Kralj Ivan J., Krebel Viola M., Lach Regina A., Lipar John J., Lisjak Sylvia, Malner Olga, Maru-

sek W. M., Mihalic Milan J., Nachtigal Helen, Novacic Geo., Novak Frank M., Novak Wm. J., Oblak W. L., Ostronich Amelia, Paulin Olga J., Pavlovich Frances D., Pavsek Daniel L., Perko R. Ch., Perovsek Rose J., Petrovich Roger, Picman Mary Jane, Potočnik E. J., Prele Sylvia, Ponikvar E. F., Leksan L. Radič Vera A., Rahotina Frieda, Race Carl Wm., Rebel Adolf J., Ropret Frances, Rott Josephine J., Rjavec Albert, P., Savodnik Virginia B., Sedmak Josephine M., Shelko Louis R., Shust (Zust) George, Silla Viola, Simončič Mildred A., Skedel Dorothy, Slejko Edward, Sedlar Doris, Slosar John Jr., Smrcek Philip C., Spech Frances D., Spilar John M., Strugar George R., Suln Jennie D., Susel E. W., Susel Frank M., Terpin Alexandria E., Trepal Olga M., Troha Frank J., Frank Ernest J., Urbas Anna, Valant Margaret E., Vesel Carl, Vidmar Mary E., Virant Mary F., Vukcevic Nick G., Zabukovec Joseph E., Zabukovec Louise A., Zagorc Martin A., Zrimsek Frances M., Zupan Marian D.

Na East Technical višji šoli so graduirali sledeči slovenski študentje: Bele Joseph, Birk Paul, Bokar Albert, Bukovac Frank, Cercek Ray, Cerkvenik Walter, Cesnik Daniel, Curgovic Edward, Cusic John, Fortuna Anthony, Drobnič Frank, Flajnik Joseph, Gerbeck Raymond, Hegler Robert, Glavan Henry, Homovec Joseph, Horvath Joseph, Hribar Victor, Ivanc Louis, Jamnik Frank, Katosic Frank, Mahnic Frank, Marincek John, Markevic Geo., Marolt Albert, Marolt John, Matjasic Joe, Modic Frank.

Novak Frank, Ozimek John, Obreza Fred, Pecek Frank, Puc Frank, Pele Ted, Pokelski John, Repar Frank, Rebek Norman, Sintic Albert, Lucic Wm., Kobal Matt, Kolesar Frank, Kotar Frank, Turk Joseph Jr., Kuznik Anton, Lesnjak Walter, Zadnik Anton, Zupancic Albert, Zadborskec Frank, Rozic Peter, Sintic Albert, Skerl Robert, Stalc Joseph, Tomc Michael.

Na Villa Angela: Kozely Thelma, Legan Lillian, Prelgar Helen, Svigel Josephine.

Na Academy of the Sacred Heart: Baznik Blanche.

Na Holy Name High: Kmet Peter, Pavlin Richard, Perko Louis, Zeleznik William, Grden Ann.

Na Cathedral Latin višji šoli: Bregar Joseph, Kozel Alvin, Gorse Wm., Ostanek Anton, Rozanc Edward, Jerina Ernest, Kotnik Robert, Strnad James, Tomsic Daniel, Turk Francis.

Na Euclid Central višji šoli: Bonač Anna, Bradach William, Brezic Jacob, Godec Agnes, Gregore Anna, Hribar Dorothy, Kermavner Anton, Kovacich Mildred, Novosel Joseph, Peklaj Frances, Perme Marie, Petkovsek Edward, Pluth Stanley, Pograc Lillian, Susnik Mary, Tekancic Augusta, Yancar Alice, Yapel Cecilia.

Na Maple Heights višji šoli: Arnost Joseph, Bican Robert, Boh Josephine, Slak Albert, Susan Anna, Volkart Edward.

Na Bedford višji šoli: Bobek Edward, Grill Alfred, Kosmach Frances, Kosmach Frank, Rak Ted, Renko Joe, Strehar Helen.

Na farni šoli sv. Vida so dovršili 8. razred: Deklice v sobi št. 3: Arko Olga, Glavich Josephine, Hrovat Lucille, Ivancic Lillian, Jerina Caroline, Kaucic Mary, Kersevan Stella, Koletic Julia, Kosec Josephine, Koss Anna, Merhar Janet, Moherose Marie, Okorn Olga, Pavli Julia, Pizem Florence, Sader Eleanor, Troha Rose.

Dečki: Ahlin Stanley, Drenick William, Gorski Robert, Hlabse Richard, Hribar Frank, Ivancic Frank, Kaucic Stanley, Kokal Victor, Kovacic Louis, Lautizar Louis, Longar Frank,

ŠKOFJA LOKA V 1000 LETIH

Škofjeloški kulturni delavci v preteklosti in razvoj umetne obrti: starobarstva, kiparstva in slikarstva

Škofja Loka in njen okraj sta dala slovenskemu narodu prav precej kulturnih delavcev. Naj tu omenimo na kratko nekaj najpomembnejših.

Škofja Loka

Po času prvi imeniten Ločan je bil slikar Andrej iz Loke, ki je živel v 15. stoletju in slikal zlasti cerkve po Goriškem. Za njim naj omenimo slikarja Jerneja iz Loke, ki je po slikal cerkev sv. Ožbalta.

Iz 16. stoletja sta znana Bogataj Franc in Čadež Lovrenc, ki sta bila oba profesorja na dunajski univerzi. Zadnji je bil celo rektor 1664.

Za časa protestantske dobe imamo kaplana Wurznerja in župnika Mercino, ki sta oba znana kot izrazita nasprotnika protestantov. Največji loški pisatelj te dobe je bil jezuit Bazar (1685). Nato imamo v teku stoletij še slavne kulturne delavce, med njimi p. Jakob Škerlj, pisatelj nemških in slovenskih molitvenikov. Za 18. stoletje bi navedli Goričana p. Romualda, ki je spisal škofjeloški pasijon (1721-1768); v letu 1717 je umrl v Loku Corraduzzi Rudolf, deželni sodnik; dr. Frank Ks. Jugovic, glavni deželni zdravnik za Kranjsko, grof Nepomuk Jan. Edling, ki je bil škofov oskrbnik in znani borilec za tedanjavo ljudsko šolo; Silvester Murč, župnik in pisatelj ter propagandist abstinence (1745) dr. Ludvik Gerbetz, zdravnik (1805); dr. Blaž Haffner, župnik in komponist ter zdravnik; Luka Dolinar (1794) zbiratelj in izdajatelj spisov.

Dr. Jakob Zupan-Zusner, pesnik (nemški), rodil se je pri nas; 1827 se je rodil Jurij Curčič, slikar, živel pa je v Ljubljani; dr. Ernest Kramer, univerzitetni profesor v Gradcu; Gustav Pirc, predsednik Kmetijske družbe, rojen 1859 je bil tudi strokovni pisatelj; Avgust Guzelj, pisatelj in pozgodovatelj Krasa (1864); Ivan Mačcher, prirodoslovec; dr. Karel Triller (1855), politik; dr. Alojzij Homan, zdravnik in pisatelj (1863); Ivan Dolinar "Podlipski" (1840), znani kulturni delavec; Hinko Dolenc, pesnik in pisatelj; dr. Josip Škofic, predsednik sodišča in

Merhar Fred, Novak Frank, Poklar Norman, Rozman Rudolph, Seifert John, Spech Robert, Streiner August, Strumbly Frank, Suhadolnik Ray, Svete Joseph, Tramete Edward, Vahcic John, Valencic Mathias, Vouk Robert, Zelko John. V sobi št. 5, deklice: Blatnik Dorothy, Brose Rosemary, Bucher Magdalena, Dolenc Helen, Jakomin Beatrice, Kovacic Frances, Kozelj Helen, Legan Anna, Mihavec Sylvia, Perpar Dorothy, Poje Julia, Perko Marcelline, Stromsky Anna, Skrab Rose, Sraj Agnes, Strle, Mary, Schwerek Dorothy, Turk Esther, Urbancic Dorothy, Valencic Elsie, Vertovs-nik Anna, Zajc Josephine, Zobec Emily.

Dečki: Baskovec Joseph, Cizelj Anthony, Doles Joseph, Fticar Stephen, Grdina Joseph, Kocovar Richard, Kasunik Joseph, Kotnik Edward, Kutnar William, Lovse Frank, Medves Raymond, Meglich Robert, Norbert, Nousek Wenceslaus, Papesh Adolph, Podrzaj Edward, Prijatelj Victor, Skulj Ray, Tolar Anthony, Vegal Emil, Zakrajsek Andrew, Zelko Stephen, Znidarsich Stanley, Zupancic Frank, Zupancic Raymond.

Iskrne čestitke vsem graduantom in njih staršem. Opomba predništva: Ta imenik ni popoln, sestavili smo ga po naši najboljši zmožnosti; gotovo je še kak drugi slovenski graduant te ali one šole morda s predruženim imenom.

dramatik "Gospod s Preseke." Od mlajših naj omenimo pokojnega profesorja dr. Franca Jesenka in dramatika Antona Leskovca; prvi je bil botanik svetovnega slovesa, drugi pa je bil brez dvoma najboljši loški pisatelj.

Od danes še živeti pa bi imenovali: kanonika Ivana Sušnika, predsednika Vzajemne zavarovalnice; dr. Josipa Demšarja; Gvidona Birollo, slikarja in sedaj tovarnarja; inženirja Primoža Simončiča; pisatelja Pokorna Franca, župnika in zgodovinarja ter najboljšega poznavalca našega mesta; profesorja dr. Pavla Blaznika, ki je napisal knjigo o kolonizaciji škofjeloškega gospodstva; Jakob Žigona, pisatelja; profesorja Franca Jesenoveca, urednika "Vrtca" in sourednika mnogih listov; lani umrlega akademskega slikarja Franceta Koširja; profesorja Franca Planino in njegovega brata Lovra, ki je izvrsten organizator, in končno seveda dr. Tineta Debeljaka, kulturnega urednika "Slovenca" in velikega poznavalca slovenskih narodov.

Okolica

Radi pomanjkanja prostora moremo omeniti le najpomembnejše kulturne delavce, ki so se rodili v škofjeloški okolici, čeprav je bila ista veliko bolj bogata v tem smislu kot Škofja Loka sama. Predvsem moramo omeniti Mihaela Paklerja, plemiča, ki je sezidal Ločanom prvo šolsko poslopje leta 1627 poleg farne cerkve! Riharda Lukanciča (1665), ki je spisal v nemščini več rodoslovov plemičev; Edvarda in Karla Strahla, zbiratelja starin; dr. Bernika Antona, zdravnika. Tem sledi vrsta slikarjev, pisateljev, duhovnikov itd. Navedemo naj le še pesnika Franceta Cegljarja; dr. Andrej Karlina, škofa lavantinskega; dr. Andreja Kalana, politika; Janeza Kalana, protialkoholnega organizatorja svete vojske.

Poljanska dolina

Tudi Poljanska dolina je dala vse polno kulturnih delavcev slovenskemu narodu. Omenimo naj: Simona Šubica iz Brodov, ki je bil vseučiliški profesor fizike v Gradcu; pisal je veliko v slovenščini; z Visokega Matijo Debeljaka, ki je pisal učne knjige in poučeval v Milanu, Trstu, Dunaju in Gradcu. Poljane so dale Julija Mira (1779), ki je bil pisatelj prvih slovenskih učnih knjig; nato rodno Šubicev in do Štefana (1820), slikarja, njegovega očeta Pavla podobarja v Škofji Loki; a njegovi sinovi so bili slikarji. Na domu je ostal sin Valentin, ki je bil tudi bolj rezbar.

Po svetu sta odšla brata Janez in Jurij Šubic in se uveljavila kot genialna slikarja. Bila sta najboljša slovenska slikarja tiste dobe. Janez se je šolal v Benetkah, bil v Rimu in slikal celo Čehom njihovo Narodno gledališče; postal je profesor v Karlsruhu ob Renu in je tam tudi pokropen. Jurij pa je študiral na Dunaju, se boril v Bosni, slikal v Atenah in bil ob smrti priznan za najboljšega slovenskega slikarja.

So pa še Šubici, Alojzij in Blaž, ki sta bila tudi slikarja. Mati dr. Janeza Ev. Kreka pa je bila sestrična teh Šubicev.

Poleg Šubicev je gotovo eden največjih slovenskih kulturnih delavcev dr. Ivan Tavčar, politik, pisatelj ter ljubljanski župan. Rodil se je v Poljanah, počiva pa na Visokem.

Slavna Poljanca sta tudi brata profesorja France in Aleš Ušeničnik (1868). Aleš je največji slovenski filozof. Omenimo pa naj še Pavla Perka, pisatelja in župnika; Luko Jeraja, pisatelja, kritika in politika; Ignacija Pintarja,

profesorja dr. Gregorija Kreka, vseučiliškega profesorja; dr. Mihaela Kreka, ministra itd.

Poljanska dolina je dala vsemu narodu toliko velmož, da jih spričo odmerjenega prostora ne moremo vseh naštet.

Selška dolina

Tudi Selška dolina je dala nam Slovincem prav lepo številno velikih mož. V Spodnji Luži se je rodil Lovrenc Košir (1810), ki je bil poštni uradnik in izumitelj dopisnic. Vsekakor moramo omeniti še živečega ljudskega pesnika Pestotnika, ki je že večkrat nastopal v našem radiu. To je pesniško nadarjen človek, ki je sicer analphabet in pesmi sklada kar sproti. Boljše mu pa zapisuje njegova žena. Ob primerni izbrazbi bi se razvil v enega najboljših slovenskih pesnikov. Znamenit je bil tudi dr. Jernej Zupanc (1828), ki je bil prvi predsednik slovenske notarske zbornice. Njegov sorojak je bil tudi dr. Jože Marija Kržišnik, dekan, prevajalec iz ruščine, pesnik in pisatelj dram.

Med znamenite Selčane moramo imenovati Blaža Blaznika, župnika (1786), znan prijatelj Prešerna, Lovra Pintarja, pisatelja molitvenikov (1841); Ivana Tuška (1835), pisatelja basni in naravoslovnih školskih knjig za gimnazijo; dr. Franceta Kosa, zgodovinarja (1873) in dr. Milka Kosa, univerzitetnega profesorja v Ljubljani in zgodovinskega pisatelja, ter Gojmir Antona Kosa, slikarja in predsednika Društva slovenskih umetnikov.

Največji Selčan in eden največjih sinov našega naroda pa je gotovo dr. Janes Ev. Krek. Doma je bil iz Rudne pri Selcih.

Znameniti rojaki Selške doline so tudi: profesor dr. Jakob Šolar, organizator slovenskih školskih knjig in urednik dela Mohorjevih knjig. Iz Dražgoš pa je bil doma Luka Jelenc (1857), ki je bil ustanovitelj "Vrtca" in Učiteljske tiskarne. Njegov sin je bil Vitomir Jelenc, časnikar, ki je pisal v skrajnem jugoslovanskem smislu in je kot srbski dobrovoljec delil vse napore srbske armade na umiku preko albanske Golgote.

Eden najbolj znamenitih Železnikarjev je bil gotovo advokat dr. Blaž Crobacht (1797), prijatelj in sošolec ter mecen dr. Franceta Prešerna. Pri njem se je zbirala vsa tedanja odlična slovenska družba. Leta 1848 se je hotel posvetiti politiki, a je isto leto umrl. Njegova hčerka je znana pesnica Louiza Pesjakova, ki jo je še Prešeren učil. Jožef Dagarin (1783), bogoslovni profesor na liceju in kasneje dekan v Kranju. Bil je navzoč ob Prešernovi smrti. Najuglednejša rodbina v Železnikih pa je bila rodbina Levčnikov, ki nam je dala zlasti mnogo dobrih gospodarstvenikov, pa tudi pravnikov in pesnikov.

(Dalje prihodnjič)

Nizozemska in Belgija

Nizozemska ali Holandija je dežela, ki meji na vzhodu na Nemčijo, na jugu na Belgijo, na tretji strani pa na Severno morje. Ima površino 34,222 kvadratnih kilometrov, prebivalstva blizu sedem in pol milijona ljudi ali 221 oseb na vsak kvadratni kilometer.

Toda ta Nizozemska, ki šteje v Evropi samo 11 provinc, je pomnožena s kolonijami, mnogo večja. Njena posest obsega Nizozemsko Indijo v Ameriki šest otokov ter Nizozemsko Gujano. V teh kolonijah, ki merijo nad dva milijona kvadratnih kilometrov, živi nad 52,000,000 prebivalcev.

Evropska Nizozemska ima oceansko klimo: mile zime, hladna poletja in mnogo padavin. Po verski pripadnosti so Nizozemci nad polovico protestanti, po eni tretjini katoliki, poldrug odstotek pa je Zidovci.

Po državni obliki je Nizozemska konstitucionalna monarhija. Vlada ji rodovina Nassau-Oranje, katero predstavlja kraljica Viljemina. Prestolonaslednica je princesa Julijana.

Belgija je manjša, toda najgostejše naseljena evropska kraljevina z 29,425 kvadratnih kilometrov površine ter sedmi in pol milijone prebivalcev. Na kvadratni kilometer pride torej 258 ljudi.

Po veri so Belgijci katoliki. Bogastva belgijske države so prav znatna. Prevladuje premož, rud je manj, ker so ležišča že zelo izčrpana. Toda industrija Belgije je odlična. Nad polovico belgijskega prebivalstva živi od industrije in trgovine.

Proizvodnja železa, cinka in svinca ni bila obilna, zato pa prejema Belgija surovine za predelovanje od zunaj. Znana je belgijska kemična industrija. Posebno slovi brusilnica demantov v Anversu. Tudi druge industrijske panoge so važne: industrije za proizvajanje stekla, papirja in usnja. Zelo razvita je belgijska tekstilna industrija.

Belgija ima veliko in bogato kolonijo Kongo.

Državi vlada kralj Leopold III, sin kralja Alberta, ki je pokazal v svetovni vojni veliko hrabrost. Kralj Leopold je brat soproge italijanskega prestolonaslednika Umberta. Prestolonaslednik Belgije je princ Baudoin. Kraljica Astrid je bila hči norveške kralja in se je smrtno ponesrečila pri avtomobilski vožnji v Kussnachtu na švicarskem ozemlju.

Belgija ima splošno vojaško obveznost ter ima pogodbo s Francijo, po kateri preide vrhovno poveljstvo vojske v primeru vojne na Francijo.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

ALI BO RUSIJA BRANILA JUGOSLAVIJO?

Belgrad, 3. junija. — (TA 154)—Ravnatelj direkcije za zunanjo trgovino v Belgradu, g. dr. Rudolf Bičanić, ki je bil član naše gospodarske delegacije za sklenitev gospodarsko-trgovskega dogovora, pred kratkim sklenjenega med Jugoslavijo in Sovjetsko Rusijo v Moskvi, je imel v Zagrebu javno predavanje o svojih vtisih iz Sovjetske Rusije. Dr. Bičanić je obširno razložil svoje vtise in potem govoril o nekaterih vprašanjih, ki so mu jih prav pogosto zastavljali naši ljudje po njegovi vrnitvi iz Sovjetske unije. Najčeste mu je zastavljeno vprašanje: "Ali nas bo Rusija branila?" V odgovor na to vprašanje pravi dr. Bičanić, da v Rusiji v vseh krogih, pravzaprav vsi naglašajo željo, naj bo Jugoslavija urejena in močna dežela, ki naj bo sposobna braniti se pred vsakim napadom, pa naj pride ta od te ali one strani. Predavanja se je udeležila velika množica ljudi.

STOLETNICA PRVE SRB-SKE POŠTE

Belgrad, 30. maja. — (TA 150)—Dne 29. maja t. l. je minilo ravno 100 let, odkar je bila ustanovljena prva srbska poštna črta. Prva srbska poštna črta za javni promet je bila ustanovljena in odprta v Belgradu dne 27. maja, leta 1840, a druga taka pošta pa dne 4. junija, 1840, v Kragujevcu.

ZENSKÉ ZAMENJAJO MOŠKE V JAVNIH SLUŽBAH

Novi Sad, 30. maja. — (TA 150)—V Jugoslaviji so tudi začele ženske zavzemati nekatera mesta v javnih službah in delih, ki so jih doslej redno zavzemali in opravljali le moški. Tako so se sedaj pojavile v Novem Sadu na tramvajih (uličnih železnica) prve ženske kot kondukerke ali spremljevalke.

PRAVICA DO ŽIVLJENJA

Spisal FRANCE BEVK

Jernej je ves čas ni spustil iz oči.
"Kaj praviš? Ali bo?"
"Oh!" je dahnila in poiskala njegovo roko.

"Vidiš, je Jerneju v zanosu pel glas. "Vse, kar je položnega, se da iztrebiti. Velika kmetija to sicer ne bo, a se bo dalo živeti."

"Srečno živita!" jima je Golginjen ponujal roko. "Pa kaj ne zamerita!"

"Zdaj se pa že ne boste vračali," je rekel Jernej. "Tako daleč ste naju pospremili, boste stopili pa še v kočo."

"Tega pa ne! Noč bo, nazaj moram, sicer me volk sne." Ni se dal preprostiti.

"Pa naju kdaj pozneje obiščite!"

"To pa že. Če me vidva ne bosta prej obiskala pri svetem Lenartu."

"Stric!"
"Eh, kdor o sveti Ani kašlja, o svetem Juriju trdo molči. Nahuha spravlja od kruha."

Zagnal ga je kašelj; ko se je nehal daviati, je zamahnil z roko in odšel po stezi.

Od koč je priteknel pes in v sesto lajal.

"E, Kljukec!" ga je Jernej pošepetal pod trebmom, ko se mu je zavalil pod noge. "Vidiš, tu je tvoja nova gospodinja."

Beta ju je pričakovala na pragu. Marulo je gledala z radovednim, vprašujočim pogledom. Težko bi bilo reči, kaj je bilo v njenih očeh, ki jih je povsila, ko ji je dajala roko. Hotela je nekaj reči, a so ji ustnice zatrepetale, da se je obrnila v vejo.

Marula si je ogledala izbo, vse predmete, se nasmehnila in utrujena sedla na klop. Jernej je hodil od vrat do okna in se zadovoljno smehljajal v brke.

Beta je prinesla večerjo in jo postavila na mizo.

"Kje je še ena žlica?" je vprašal Jurij.

"Ne bom jedla," je rekla Beta. "Zdaj grem."

"Kam?" se je Jernej zavzel. "Nikamor ne pojdeš. Delala si, boš tudi z nama večerjala."

"Res ne bom. Ne morem."

Tedaj Beta ni mogla več zdrževati tegobe, ki se ji je nabirala zadnje tedne in posebno istega dne. Solze so ji proti volji pritekale iz oči; ko jih je začutila na licih, je zatulila na ves glas, pobegnila iz koč in stekla po stezi.

Jernej je razumel, Marula v prvem trenutku ni razumela, oba pa sta bila prepadena. Zrla sta nekaj trenutkov.

"Pojdi pa jo poklič!" je rekla Marula.

Jernej je tekkel po stezi proti Madalenini kolibi.

"Beta!" je klical. "Slišiš, Beta!"

Ni se mu oglasila. Ko jo je nenadoma zagledal čepeč na bregu, se je skoraj prestrašil.

"Kaj pa uganjaš?" je rekel karajoče. "Kaj si bo mislila Marula Vrne se in z nama večerjaj!"

"Nočem" mu je odgovarjala med solzami. "Ne morem. Zdaj me ne potrebuješ več."

"Ali boš mar živela v tisti podrtiji? Zdaj se lahko preseliš k nam. Na podu bi si postlala."

"Ne. Po svetu pojdem. Bom že našla kako delo."

"Po svetu? Kam neki In prav zdaj bi te najbolj potreboval. Od doma moram. Marule ne bi rad same pušal na tej samoti. Mislim sem, da ji boš za družbo..."

Beta ni več hlipala, a je molčala. Bil se je že zgostil mrak, v bregu je bila videti njena te-

nja ko kup nesreče.
"Beta Ostanesh?"
"Ostanem. Pa le zaradi tebe. Ker ti želiš..."

"No, pa zaradi mene," se je Jernej popraskal za ušesi. "Samo, da ostanesh. Zdaj pa se vrni!"

"Ne. Jutri pridem."

Jernej je ni več silil. Nekam zamišljeno je odšel proti koči. Marula je bila obsedela v izbi. Nekoliko se je poigrala s psom, a ji je iznenada zastala roka. Kakor v navdihu je zastutela zvezo med Betinim jokom in Jernejem. Saj je Jerneju zaupala in ni bila ljubosumna, a so jo že ves dan trapi-li neki strahovi pred bodočnostjo. Ko je zdaj sama sedela v nastajajočem mraku, so ji sto-krat živjeje stopili pred oči. Va-jena pestrega življenja na va-si, se je nenadoma zbalala se sa-mote. Obšlo jo je domotožje. Hkrati se je tedaj prvič zave-dela, na kakšen izreden, rekel bi — tatinski način se je izvršila njena poroka...

Pritekle so ji solze.

"Ni se dala preprostiti," je rekel Jernej, ko je vstopil. "Ne vem, kaj jo je zgrabilo. Jutri pride."

Marula mu ni odgovorila. Kljub mraku je opazil, da joče. Zavzel se je, obenem ga je ču-dno vznemirilo.

Sedel je k nji in jo objel čez ramo.

"Marula! Kaj ti je? Zakaj jočeš?"

"Bojim se," je žena hlipala, "da bo zdaj mati zaradi mene preveč trpela."

Ni mu mogla povedati vsega, kar je imela na srcu.

"Saj ne bo tako hudo. Oče se bo sprva jezil, potem bo pozabil, ko bo videl, da se nič ne da preprečiti. Marula, ako jočeš, je tudi meni hudo. Nasmaj se!"

Marula si je obrisala solze in se poskusila nasmehniti.

23.

Drejc Šavli še nikoli ni imel tako nemirnega življenja ko ti-ste tedne. Slutil je, da se nekaj pripravlja za njegovim hrbtom. Kaj — tega ni mogel zve-deti. Še nikoli ga ni tako pekla gluhotata. Pol premoženja bi bil dal, ako bi mogel slišati vsaj na eno uho. Tako pa je poslušal le z očmi.

Ni mu ušlo, da žena in hči mnogo tiščita vkup. Ali pa se nemo sporazumevata z očmi. Marule je bil sicer sam smeh, sedaj je postala trpko zamišljena. Zenski še nikoli nista bi-li tako prijazni z njim. To ga je jezilo. Kaj imata v zasedi? Nekoč je našel Agato vso v sol-zah. Vprašal jo je, zakaj jo-če? Kaj se je zgodilo. Odgovo-rila mu je s tako bedasto lažjo, da se je pri priči obrnil in od-šel.

Prišle so noči, ko ni mogel spati. Večkrat je nenadoma vs-tal in odšel okoli hiše. V mi-slih ga je plašil galjot, ki ga je bil nekoč oplazil s krepelcem. Ako je le pomislil na ta prizor, se je zadovoljno zarežal. Obis-kal je Franco in jo našel, ko je parala in obrobila rjuhe. Za koga bo to? Za moževega bra-ta? Zenske so bile vedno pri-pravljene z odgovorom. Pa ti-sto platno je njihovo, saj ga pozna. Kaj bo neki! Platno je pač podobno platnu. Franco je strmo gledal v obraz, a ona še zardela ni.

Ko je nekega jutra vstal, je našel Marulo nedeljsko opravljeno v izbi.

"Kam pa ti?" se je zavzel.

"Na božjo pot," mu je odgo-vorila in pogledala mater.

"Na božjo pot? Ob tem ča-su?"

"Zaobljubila se je," je de-ja-

la Agata. Zenskam ne prideš do konca. Jezno je izpljunil in odšel po delu.

In čudno, še nikoli ni bil tako miren ko tiste dni. Vendar že-ne ni pogledal, četudi so ga lo-vile njene plahe oči.

Sele v nedeljo, ko je stopil v krmo, ga je vznemiril Goljev čudni smeh in pogled.

"Kje imaš pa hčer?" mu je krčmar zavpil na uho.

"Kaj ti mar moja hči!" je Drejc ježno zarežal, plačal in odšel...

Tedaj je vedel, da se je ne-kaj zgodilo.

"Kje je Marula?" je vprašal ženo, ko je precej hrupno stopil v izbo. "Ali se še ni vrni-la?"

"Saj se ne vrne več," mu je odgovorila Agata in pogledala v mizo; ni mogla zdržati pogle-da.

"Kaj?"

"Da se ne vrne, sem rekla," je ponovila glasnje.

Drejc je stal in gledal ko be-bec. Sto različnih možnosti mu je šlo skozi možgane, vendar ni zadel prave.

"Da se ne vrne? Kako, da se ne vrne?"

"Ker se je omožila."

Ni imelo več smisla, da bi mu še skrivala. Vendar se je vsa slutila od strahu, solze so ji stopile v oči.

Drejc je bil kot od strele za-det.

"Kaj?" je zakričal. "Koga je vzela?"

Žena mu ni odgovorila. Saj odgovora tudi ni potreboval. V trenutku mu je bilo vse jasno. Popadla ga je taka slepa jeza, da je Agato udaril po obrazu.

"In to ste mi prikriji?" je zavpil. "Za mojim hrbtom ste to storili! Fej vas bodi!"

Agata se je zamajala pod u-darcem in se sesedla.

"Kdo naj bi ti pravil, ko si tak?" je zajokala. "Saj se te vsi bojimo! Ali bi bilo mar lepše, če bi pobegnili? Pobeg-niti je hotela. ... Ali bi bilo lepše?"

Drejc je ni poslušal. Ob u-darcu se je sam v sebi zgrozil. Še nikoli ga ni zavedlo tako da-leč, da bi bil udaril ženo. Zdaj ga je, prekleto! Pokesal se je, četudi bi si tega nikoli ne bil priznal. Hkrati se je še huje razjezil in razburil nad samim seboj in nad drugimi. S trdimi koraki je odšel po izbi, da so mu ropotali čevlji in so mu de-ske škripale pod nogami. Da se je hči omožila proti njegovi vo-lji, ga ni najhuje peklilo. Žga-lo ga je, da so ga imeli za nor-ca.

"Plajšarja je vzela!" je si-kal. "Galjota, ki podpihuje lju-di in bo končal na vislicah. Na vislicah! Mislite, da ste mene osleparili? Sebe ste osleparili. Marula ne dobi dote! Niti čr-nega vinarja! Vem, kam meri, šteklač! Na hišo, da bi jo po-grabil po moji smrti. Pa je ne bo. Rajši jo zažgem..."

"Moj Bog, Drejc!" se je o-glasila žena. "Da se ne pre-grešiš!"

"Vi ste se pregrešili! Meni nič mar, če tudi od lakote po-ginem. Drejc bom posekal. Vodo napeljem na njive, da jih zasuje z gruščem..."

"Jezus! Boga se boji!"

"Ti se ga boji! Ti in tvoja ne-marna hči. Moja ni več. Ne priznam je več za svojo hčer. Naj mi več ne hodi na prag! Slišiš, Agata? Nikoli več na moj prag."

Žena mu ni odgovorila. Od-šla je v vežo in počenila k og-njišču.

Ko je Drejc ostal sam, je ne-nadoma utihnil. Zagledal se je skozi okno v sadovnjak, kjer se je skozi zelenje pretakalo son-ce. Poslušnil je v vežo. Ali A-gata še joče? Pa saj bi je ne mogel slišati. Morda pretaka tihe solze. Zlodej! Udarce je huje žgal njega ko njo. Kazno je bilo, da je hotel s svojim vpi-tjem prekrčiti le vest.

V resnici je bil bolj potr ko

ardit. Globoko je vzdihnil. Ka-kor strup mu je leglo v srce in mu ohromilo še telesne moči, da so se mu zašibila kolena.

Opetekel se je do stene in le-gel po klopi. Saj ne bo zažgal hiše. Tudi drevoja ne bo pose-kal, ne napeljal vode na njive. Toda zdelo se mu je s tistim trenutkom vse opustošeno. Dva sina je imel, a ju je izgubil. Hotel si je izbrati vsaj zeta. Nič, kakor da mu preklestvo visi nad glavo. Ko umre, osta-ne hiša brez gospodarja. Ga-ljoti jo bodo razdejali.

Misel za misljo, ena trpkajša od druge. Tako je ležal do večera in globoko vzdihal. V hi-ši je bilo vse tiho, le hlapčič je ropotal ob hlevu.

Slednjič je prišla Agata in stopila h klopi.

"Drejc!" ga je poklicala. "A-li spiš?"

"Ne!" ji je odgovoril trdo.

"Kdo bo spal?"

"Kaj boš večerjal?"

"Ne bom večerjal," je zav-rnil. "Jaz sem za vedno poveče-rjal. Za vse čase sem se najedel. Dovolj ste mi dali."

"Moj Bog, ne govori tako!" je vzkljnil Agata. "Ali boš mleka? Mleka s kruhom?"

Dalje prihodnjič

PREBIVALSTVO MESTA SHEBOYGAN, WIS.

Mesto Sheboygan, Wis., je v desetih letih, to je od zadnjega ljudskega štetja leta 1930, naraslo samo za 630 prebivalcev, ter ima danes 39,881 prebivalcev. To je razkrilo pravkar zaključeno letošnje štetje za mesto Sheboygan. V tej številki pa niso vključeni okrajji, ki se nameravajo v doglednem času priključiti k mestu.

Znatno večji napredek v prebivalstvu je Sheboygan izkazal v letih od 1920 do 1930. V tem desetletju je prebivalstvo naraslo za 8,296. Leta 1920 je Sheboygan štel 30,955 prebivalcev in leta 1930 pa 39,251. Največji narastek zaznamuje mesto v desetletju od 1880 do 1890. Takrat je število prebivalcev poskočilo od 7,314 na 16,359, torej za celih 123.7 odstotkov. Najzgodnejši podatki o naraščanju mesta segajo na-zaj v leto 1860, ko je mesto šte-lo 4,262 prebivalcev. Do leta 1870 je naraslo na 5,310 in do leta 1880 na 7,314.

SEMENA IZ JUGOSLAVIJE

smo to leto še prejeli, toda za časa vojne jih več ne bo mogoče dobiti. Naročite takoj! Imate naslednje zbirke:

SALATA, listnata, zgodna
SALATA, glavna, krhka, zgodna
SALATA, snana ljubljanska ledenka
SALATA, ružjava polna glavna
SALATA, rumena polna glavna
SALATA, prava visoka "Strucarica" ...
KORENJE, srednjedolge namizno ...
PETERŠILJ, gladki s korenoma
PESA, rdeča okrogla namizna
REDKICA, zgodna rdeča fina
RADIC, za solato, širokolistnat
ENDIVJA, rumena zgodna široka
ENDIVJA, zelena pozna široka
ENDIVJA, zelena kravičljana
GRAH, ušiten v široko, fin visok
FIŽOL, breznitni, nisek zelen
FIŽOL, breznitni, visok zelen
FIŽOL, breznitni, nisek rumen
FIŽOL, brez nit, visok rumen
KUMARE, fina domača vrsta
MOTIVILEC, (repnolič)
ZELJE, ljubljansko veliko kasma
MAJERON, navadni dišeči
CENA TEH SEMEN JE 12c PAKET

Lahko kar izročite ta oglas, pošte-semena, katere želite in ga nam vrne-te s Money Order in naročilo bomo to-čno poslali. Ako ne najdemo v ozna-mu, kar želite, pišite po cenik.

Rabite svetovnoznani slavni ljubljanski Bahovec "Planinka"

zdravilni čaj za ščedec, ledvice, ureje-vanje in utrjevanje krvi.

CENA: Ena škatlica \$1.00, tri \$2.50

STEVE MOHORKO COMPANY

704 South 2nd St. Milwaukee, Wis.

V LOGE

v tej posejilnici

TVORNICA ZA KOLAJNE IN VOJNE KRIŽE

Pariška kovnica je od samega začetka vojne močno zaposlena z naročili ministrstva narodne obrambe. Izdelati je treba na tisoče kolajnic, križcev in dru-gih odlikovanj.

Vsak dan odhaja iz kovnice velika pošiljka na naslov ge-neralnega štaba. V teku prvih šest mesecev vojne je prejelo 1,376 oseb odlikovanje častne legije za zasluge na bojnem po-lju pred sovražnikom, 6,750 drugih bojnikov je dobilo manjša odlikovanja, kakor sta vojaški križ in vojna kolajna.

Red častne legije se v voj-nem času podeljuje brez večjih ceremonij in formalnosti, ki so običajne v mirnem času. Za podelitev tega visokega odliko-vanja, ki po njem hrepeni srce vsakega Francoza, je dovolj ukaz armijskega poveljnika. Izročitev odlikovanja pa je pri-držana neposrednemu poveljni-ku odlikovanca. Po končani vojni mora parlament s poseb-nim zakonom potrditi vsa odli-kovanja, ki so jih podelila vo-jajska poveljstva.

AKCIJA ZA RDEČI KRIŽ

Cleveland, O.—Slovenske že-ne in dekleta so prošene, da se prigrasijo kot članice Rdečega križa, da bi posvetile en večer

ODGOVOR NA VPRAŠANJA

Zveza s starim krajem je še vedno odprta in te potom navadne pošte, sr-čne pošte in brzojava. Zato lahko tja pišete, pošljete paket, pošljete denar in tudi pomagajo, če se morate. Ako rabite več pojmanj, nam pišite.

Nake cene za pošiljanje denarja se:

na \$ 2.50 100 din. na \$ 3.25 50 hr

na \$ 4.50 200 din. na \$ 5.50 100 hr

na \$ 6.50 300 din. na \$11.00 200 hr

na \$16.25 500 din. na \$17.00 200 hr

na \$26.00 1,000 din. na \$28.00 500 hr

na \$39.00 2,000 din. na \$55.00 1,000 hr

Pri večjih zneskih sorazmerno popust.

Dolarji se oddaj na morejo izplačevati v starem kraju. Cene so podvržene spre-membi gori ali dol.

DRUGE ZADEVE

Ako imate kako drugo valno zadevo s starim krajem, se enako obrnite na:

LEO ZAKRAJSEK

GENERAL TRAVEL SERVICE, INC. 302 E. 72nd St. New York, N. Y.

na teden napravljanju obvez in drugih potrebščin, ki se jih rabi za prvo pomoč ranjencem. Ako se prigrasijo dovolj veliko število Slovencev, bo organiziran pose-ben slovenski oddelek.

One, ki se zanimajo za to člo-vekoljubno delo, naj se zglase pri Miss Frances Zulich, 18115 Neff Rd., ali pa naj je telefo-nično pokličejo: KENmore 4221. Miss Zulich bo dala vsem, ki se zanimajo, vse nadaljne potrebne informacije.

Iz žalostnihkušenj, ki jih doživlja Evropa, se danes ves svet pripravlja, da ga ne zade-ne enaka usoda, kakor je zadela že toliko držav v Evropi, zato je želeli, da se čimvečje število Slovencev prigrasijo za samaritan-sko organizacijo Rdečega križa.

VAŽNA POSTAVA

(Nadaljevanje s 1 strani)

gli živeti v tem oziru po Hitler-jevih ukazih in željah?

AMERIŠKI SLOVENC

Za ureditev kakoršnih koli za-đev v Jugoslaviji se priporoča gospodarski konsulent

DR. IVAN ČERNE

Gajeva ulica, št. 3, LJUBLJANA, JUGOSLAVIJA.

ki vam bo v vsakem slučaju hitro in poceni uredil vse, kar potre-bujete. Zanesljivo, brzo in za-upno delo v več kot 20-letni prak-si. Priložite 10 centov v znam-kah.

OBVESTILO

POSEBNE CENE BODO ZA DIJAKE

PODALJŠANE TUDI TEKOM POLET-

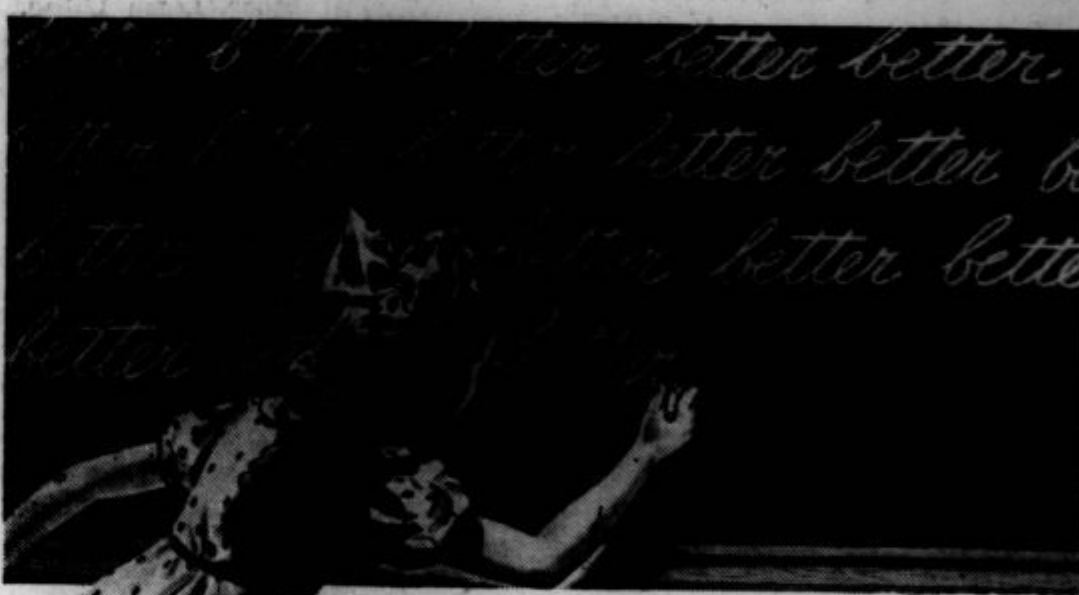
NIH POČITNISKIH MESECEV

Skozi poletne počitniške mesece bo v veljavi znižana cena za vožnjo po ulični železnici, to je 50 centov listek za vse šolarje od 12. leta naprej in dva centa listek (pet za 10 cen-tov) za otroke pod 12. leti. To velja za šolarje vseh cleve-landskih javnih in farnih šol.

Ti listki se bodo prodajali na clevelandskih uličnih karan in busih. Dijaki, ki žele kupiti tak listek, morajo pokazati pri nakupu izkazilo, ki ga dobe pri šolskih oblastih.

Lactnik tega listka ga lahko rabi vsak čas na vseh cleve-landskih progah, podnevi ali ponoči, razen na expresnih motornih progah.

THE CLEVELAND RAILWAY COMPANY

Največ za Vaš gazolinski dolar! To je vedno naš cilj zaradi tega smo X-70 IZVRŠEVANJE ŽE 22 KRAT POVELIČALI in sicer od leta 1935 — petkrat pa samo lansko leto!

Te pridobitve so uspeh stalnega proučevanja da se SOHIO X-70 drži v ospredju, vedno boljše in v vsa-kem oziru kar zahtevate . . . dolžino milj, dviganje, gonilno moč in varnost proti sunkom. Ali ste ta naš izdelek že poskusili? To bi morali storiti — ZDAJ!

SOHIO X-70 THE PROGRESSIVE GASOLINE

Copyright 1940, The Standard Oil Company (Ohio)

—BOOST KSKJ SPORTS— —BOOST KSKJ SPORTS—

(Continued on page 8)

HNS WANTS GAMES

Pittsburgh, Pa. — The Holy Name Society baseball club of St. Mary's, 57th St., is now ready for all comers. The team is comprised of boys between the ages of 15 to 18 years and they have been playing some very good games. The team is anxious to have a full schedule for this season and if you have a baseball team in your vicin-

ity comprised of boys between the same ages as the above, kindly get in touch with Manager William Vidina, STerling 2809 or write to him at 5113 Poe Way, Pittsburgh, Pa., and he will give you more detailed information as to when and how they can schedule a game with you.

SAFETY MEASURE

Brakes screech — a driver frantically swerves his car out of its path to avoid striking a young man who with head down, eyes absorbed in a book, is stepping into the stream of traffic. Behind the first car another driver desperately twists his automobile aside to avoid the machine ahead. There is a shattering of glass; a car overturns. To avoid a careless pedestrian, an innocent driver is pinned beneath his car.

The careless student continues on his way. A person is awed by the daring circus acrobat, appalled by the awful consequence of war, yet on the streets this type of pedestrian swells our automobile deaths to a total far greater than that

of all our wars combined.

"The driver has to stop for me." Four thousand pedestrians muttered this last year before they were killed crossing the street in the middle of the block. In the split second before they were crushed to death, they learned the tragedy of brakes that fail to stop the car in time. Seventy-four thousand other people who thus challenged the fates learned that fenders bend and bones break. As they counted the painful hours on their hospital beds, perhaps they remembered then that the pedestrian also has responsibilities. Deaths from jay-walking increase the tragic roll of accidents.

Selected.

WITHOUT WARNING

Motorists have an added responsibility these fine spring days. Aside from obeying the rules of safe driving, watching out for over-exuberant young drivers "showing off" their new flivver, there are a multitude of signs and signals placed at odd spots at the side and hanging over the road. It is truly remarkable that the average motorist even sees as many as he does. Some day all that confusion will be done away with and there will be one standard-

ization in size and locations of traffic signals and signs.

One important worry of the motorist will never be standardized, however. That is the youth who suddenly dashes out into the right of way of the motorist. He may be on foot or on a bicycle. His abrupt appearance is just as hair-raising to the careful driver. With spring and summer this hazard increases many-fold. Chasing a wild-flung ball, or another youth, he will dash from the side of the road, maybe from behind a parked car, with most unexpected and disconcerting suddenness.

As a rule the public will hold the motorist responsible, right or wrong, in the event of an accident. The driver of the car is older, and therefore he should have anticipated the unexpected and stopped his car in time. He may have been driving with the utmost care, but that does not change the situation he finds himself in. This is but one of the unknown and unforeseen responsibilities he assumes when he takes hold of the steering wheel of an automobile.—Selected.

HONOR "OLD GLORY"

When you see the Stars and Stripes displayed, stand up and take off your hat! Somebody may titter. If you should stand bareheaded while a company of old soldiers march by with their flag to the breeze, some people would think you were showing off, but don't you mind! When Old Glory comes along, salute, and let them think what they please! When you hear the band play the "Star Spangled Banner," even though you may be in a restaurant or hotel dining room, get up, even if you arise alone; stand there and don't be ashamed of it, either. Of all the signs and symbols since the world began, there is not another so full of meaning as the flag of this country. That piece of red, white and blue bunting means five thousand years of struggle upward. It is the full-blown flower of ages of fighting for liberty and stands for humanity, for an equal chance for all the sons of men. There are many injustices among us, many senseless and cruel customs of the past still clinging to us, but a real hope of righting the wrongs of men, lies in the feeling produced in our bosoms by the sight of the flag.

Selected.

Try Your Own Soul First

One of the first things we'll have to say about Catholic Action is that it is an apostolate. That word needs stressing and we will come back to consider it again and again.

To be an apostle means to be out among our fellow men for God's glory and the salvation of souls. But you can't make any headway toward the establishment of God's kingdom or the saving of souls till you've tried out your own soul first.

So Catholic Action means preparation for Catholic Action. This does not mean that we prepare ourselves this year and wait till next year before we begin to act on others. The two things may go forward simultaneously. As a matter of fact, human beings are so close together in this day and age that you can't prepare your own soul without affecting others. On the other hand we will not escape embarrassment if we try to conquer another soul for Christ while our own is alien to His grace and love. Let's see what we think of this little story.

A few days ago a young woman said to a priest, "Father, I'm going to join one of those Catholic Action cells."

Father was a bit surprised. He glanced at the girl, then turned his eyes to the window. Finally he spoke and his words were unexpected. "Just what for?" he asked.

It was the young woman's turn to be surprised. She got off a preliminary "We'll" and waited for words to come. None came. "I just thought I'd

like to," she floundered helplessly.

"My dear girl," said the priest, "on yonder table I see the picture of a handsome young man. If I'm not mistaken you're keeping company with him at the present moment. Now I happen to know that he's not a Catholic..."

"What's the matter with that?" interjected the young woman quickly.

Father looked out of the window again. It was a long time before he answered. When he did it sounded as if he were talking to himself. "People who go in for Catholic Action," he said slowly, "are people who have definitely determined to follow the mind of the Church in their daily life so that they may use their influence sincerely to conquer other souls for Christ." He paused for a moment, then added, "May I inquire whether you had anything like this in mind when you spoke of joining a group?"

There was a protracted silence.

Here's another:

When Paul McGuire was in Toledo, he told me of a parish priest in the East who confided that he hadn't much hope for Catholic Action. "A group of

men from my parish came in to talk about a study club," he stated. "They are all employers. When I asked them what they wanted to discuss they said they were thinking of Communism. Isn't it strange," he mused, "how the first thing that comes into our mind is the sins of other people? I won-

ST. VITUS HNS PREXY IS GRAD

Anthony Orehek, son of Mr. and Mrs. Anthony Orehek of 1264 E. 59 St., Cleveland, O., graduated from Benedictine High School, and was a speaker at commencement exercises held in the Little Theatre, Public Hall.

Anthony Orehek

Tony, a member of St. Vitus, No. 25, is one of the most active personalities to make his appearance in St. Vitus Parish. He has been president of St. Vitus Holy Name Junior Society for three consecutive years, and is as popular as ever with the Juniors. He became the founder and editor of the Holy Name Journal, a mimeographed tabloid that is published in the interests of the Junior members. Later he took over the Junior's column in the Ameriška Domovina. He also organized, fostered and produced the Junior Minstrel Shows in 1939 and 1940. So successful were these ventures, that they have become an annual affair.

He is a member of the St. Vitus Dramatic Club and has appeared in several American plays including "Alibi Bill," and numerous Slovenian plays, among which are "Beneski Trojci," and "Reveček Andrejček." Tony has been and is still an altar boy after seven years of faithful service to God. Athletics, too, have not been overlooked: Tony won the Welterweight title at the Holy Name Eliminations in 1938. He was a member of the Freshman

football and basketball squads at Benedictine.

So much for his activities around St. Vitus. As a graduate of St. Vitus School, Class of '36, Tony enrolled at Benedictine High where he was kept down by his part-time work. In his senior year, however, the lad blossomed out as the most likeable and inspiring student at school. His initiative accomplishments at Benedictine arouse our admiration.

As Tony looks forward to a journalistic career, he soon found opportunities to work on the Benedictine, the school's paper. At present he is Associate Editor of the paper. At the same time he is the school reporter for The Catholic Bulletin. For the school annual, "The Blue and White Annual," Tony was appointed circulation manager. His contributions have also appeared in the Glasilo KSKJ, and the Ave Maria. But to prove his all-around adaptability, Tony was selling newspapers on a street corner at Public Square at the same time that he was editor of the Junior Journal. At one time, he was representing the highest and lowest fields of newspaper work.

Naturally an interest in dramatics at St. Vitus found expression at Benedictine. The school had no players' group of any kind, so he immediately proposed and organized a dramatic club at the high school. He called it the "Footlights Club," a name that the organization has retained.

As president of the Baraga Slovene Club, Tony Orehek was able to bring together all the Slovenian lads who are attending Benedictine High. For this and his other extra-curricular achievements, the school presented him with a medal on graduation day.

Much more could be told of this typical, clean, fine American boy, who is not ashamed to boast of his Catholicism.

Second of the Series

Rev. J. J. O'Toole, STD, JCD

der why they didn't think of themselves. They might have said 'let's study over duties as Christian employers.'

"There was a group of women who came in before that," he continued. "They were well-to-do, happily married wives and mothers and—he shrugged his shoulders—they wanted to study divorce."

Many people use the term Catholic Action with only a vague idea of what it means. This often keeps them from doing anything about it but sometimes it does not. When they go ahead, nevertheless, they generally end up by substituting their own ideas of it for the principles laid down by the popes and bishops. As a matter of fact, the thing has been authoritatively outlined and we ought to shape our minds to the outline, not the outline to our minds.

What do you think of the following?

Bulletin Board notice—"Do your part in Catholic Action—Sell your Quota!"

"Hello, Father, can you send me over a couple of those Catholic Action youngsters? I've got a little job to do that is real Catholic Action."

Now let us ask ourselves some questions.

1. What is the first thing to keep in mind about Catholic Action?

2. Why does it involve preparation?

3. Can the two things go forward simultaneously?

4. Does Catholic Action exclude the observation of defects and sins in the society around us? Then what was wrong with the attitude of the young woman and of the study club members?

5. Have the principles of Catholic Action been authoritatively outlined? What obligation does that impose upon us?

6. Is it all right to use Catholic Action as just another motive to get things done? What do you think of the bulletin board? Of the request for help?

MEETING NOTICE

Joliet, Ill. — St. John the Baptist Society, No. 143, will hold its regular monthly meeting Sunday, June 16 at 2 p. m. in the old school hall. All members who are behind in their assessments are asked to pay.

All members are asked to come to our meetings, as the attendance has been very poor lately. Come to the meeting which starts promptly at 2 p. m. and our business will be over sooner. It seems that at every meeting we always see the same faces. Be sure to be present!

Frank Buchar, Sec'y.

BILL PICNIC

McKees Rocks, Pa. — All members of St. Anthony's Society, No. 216, are urged to attend the next meeting which will be held on Sunday, June 16, at 2 o'clock in the Croatian Hall. At this meeting we have to discuss preparations for our picnic which will be held on Sunday, June 30 at Yurkovich's Farm, Spear Plow.

At this time we extend a cordial invitation to all our friends in and around Pittsburgh to attend our picnic and have a good time.

Mary Krulac, Sec'y.

Our Page is Your Page!

Every KSKJ lodge should be active in one field or the other.

Every active lodge should have an active reporter to Our Page.

DEFENSE PROGRAM

(Continued from page 7)

148	2,000
157	2,000
163	3,000

\$ 40,250

3. Battleship Division:

44	\$ 3,500
52	2,500
65	2,750
72	5,500
81	9,000
93	1,000
144	1,500
150	2,000
156	1,500

\$ 29,250

4. Submarine Division:

30	\$ 2,000
42	4,000
55	6,000
64	1,000
80	2,500
104	500
110	500
111	2,500
113	4,000
115	2,500
136	2,000
152	500
165	7,000
193	1,000

\$ 36,000

5. Anti-Aircraft Division:

3	\$ 1,500
4	6,000
5	2,500
41	4,000
79	2,000
87	500
153	3,500
164	2,500
191	2,500
208	3,000
219	500

\$ 28,500

6. Artillery Division:

11	\$ 500
15	500
20	500
91	500
139	2,500
143	2,000
160	2,000
168	1,000
172	2,000
173	500
174	1,000
176	500
203	500
226	500
237	2,000

\$ 16,500

7. Ammunition Division:

16	\$ 500
21	1,500
40	500
45	2,500
85	2,000
105	500
119	500
132	500
134	2,500
147	1,000
166	1,000
180	1,000
185	500
187	1,000
190	1,000
194	1,500
206	5,500
225	2,000
243	500

\$ 26,000

8. Gas Mask Division:

51	\$ 500
88	500
94	3,500
198	2,000
202	1,500
204	1,000
211	1,000
217	500
221	2,000
222	500
242	1,500

\$ 14,500

Total amount of insurance — April 2 to June 4—\$224,750.

Joseph Zalar,
Supreme Secretary.

Your work for the Union is work for yourself, for every member is a part owner, and has a voice in the management of the organization.

OUR PAGE COOKING SCHOOL

By FRANCES JANCER
1110 Third St.,
La Salle, Ill.

Did you ever tire of the same kind of cake? I did. Here are a few new ones for you to sample.

Gold Cream Cake

1½ cups whipping cream well whipped, 4 well beaten eggs, 1½ teaspoons vanilla, 2¼ cups sifted cake flour, 1½ cups granulated sugar, 3 teaspoons baking powder, ½ teaspoon salt.

Carefully fold the beaten eggs into the whipped cream. A flat wire whip is the best for this. Sprinkle the flavoring over the top of this mixture and fold a few times. Sift the cake flour, sugar, baking powder and salt together three times and return to sifter. Gradually sift these ingredients into the first mixture, folding carefully. Turn into two greased 8-inch layer cake pans and bake thirty to thirty-five minutes in a moderate oven. Invert and cool. Put together with Ivory Frosting.

Ivory Frosting

2 unbeaten egg whites, ¼ cup brown sugar, 1¼ cups granulated sugar, 5-tablespoons water, 1 teaspoon vanilla.

Combine egg whites, sugars and water in double boiler, beat with a rotary egg beater and cook seven minutes over rapidly boiling water, continuing the beating until the frosting will stand up in peaks. Remove from boiling water; add vanilla and beat until thick enough to spread.

Duchess Devil's Food

3 cups sifted cake flour, 3 teaspoons baking powder, ¼ teaspoon salt, 1 cup shortening, 2 cups sugar, 4 well beaten egg yolks, 4 squares chocolate, melted, 1 cup milk, 8 egg whites.

Mix and sift flour, baking powder and salt. Cream shortening until soft and smooth; gradually add sugar, creaming until very fluffy; beat in egg yolks, then cooled chocolate. Add flour alternately with milk, beating until smooth after each addition; fold in thoroughly the stiffly beaten egg whites. Turn into 3 thick 9-inch layer cake pans that have been thoroughly greased and floured. Bake in a moderate oven from 20 to 30 minutes. Put together with Fluffy Marshmallow Frosting:

Fluffy Marshmallow Frosting is made by beating 1 cup diced marshmallows into seven minute frosting before spreading on cake.

Pineapple Cheese Cake

20 graham crackers, ½ cup butter, ½ cup sugar, ½ pound cottage cheese, 2 cups drained, crushed pineapple.

Crumble crackers fine and mix with butter and sugar, and spread in buttered loose-bottom cake pan. Bake in hot oven for 15 to 20 minutes. Cool and spread with cottage cheese and then with pineapple; garnish with rosettes of cheese and pieces of pineapple. Makes one 8-inch cake.

SIGN UP PROSPECTS NOW!

For The Juvenile Membership Campaign

now in progress

BOOST THE KSKJ

CONTRIBUTORS

In submitting contributions to Our Page, please consider the following:

1. Use one side of paper only.
2. Manuscripts written in pencil will not be considered.
3. If possible typewrite material, using double-spacer.
4. All contributions must be signed by author. Name will be withheld from publication by request.

5. Material must be received by Our Page not later than 8 a. m., Monday prior to intended publication.

7. Address communications to Our Page, 6117 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio.

REPORTERS

Anthony J. Buchar, Valentine Maleckar, Anthony J. Buchar, Eleanor Matevace, Frank Buchar, Frances Marhar, John A. Cankar, Nick Mikulich Jr., Mary Belmont, Joseph Mitok, Gale Klenick, Michael Poltnik, Joseph Ercull, Frank Ribich Jr., Frank Glavan, Francis Sever, Pauline J. Goren, Charles Standohar, Frank Gribbons, Leo Klovic, Marie Grom, Stephen Strong, Helene Ivanich, Francis Sumie, Frances Jancar, Peter Spegel, Agnes Jenich, Helen Terlep, A. J. Kastelic Jr., Mary Trambush, Joseph Kuzak, Stephanie Turk, Joseph J. Klen, Dorothy Udovich, Edward Kompara, Pauline Vrant, Milton Keren, John Volk, Victoria Krall, Margaret Weidman, Frances Lokar, Frank Zalar, Mary Maleckar, Pauline Zelenikar